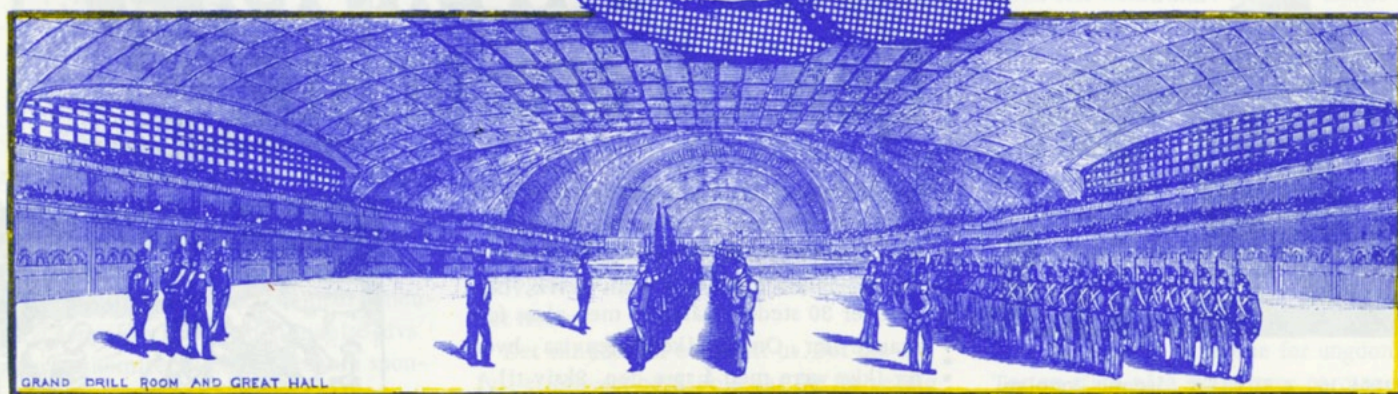
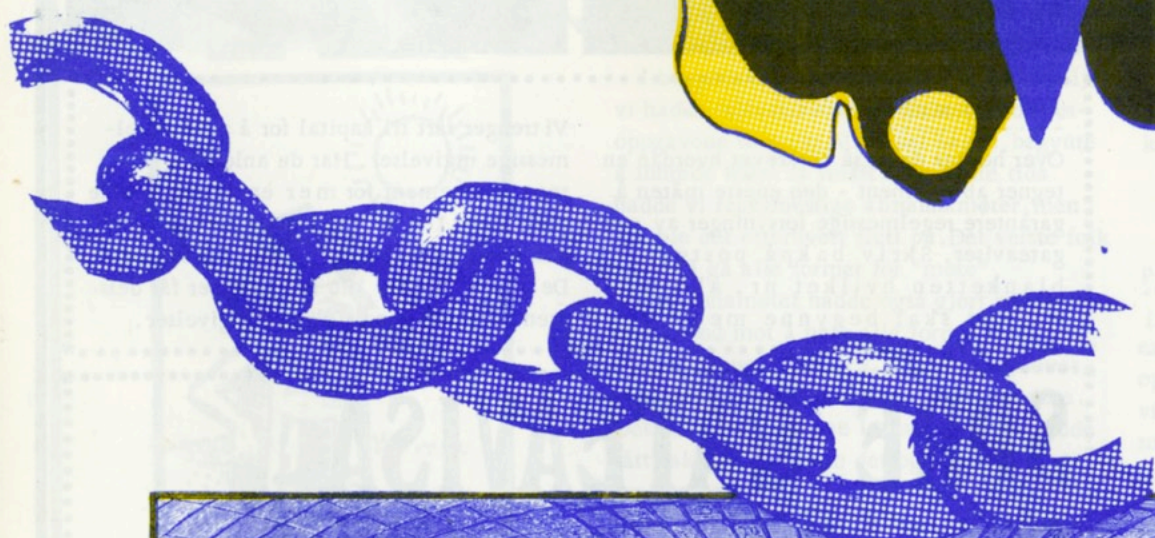

GUTTE MISC

2kr.

nº 4/73

GRAND DRILL ROOM AND GREAT HALL

okkupasjon wilhelm reich **SEX!**
prudence **rus?** hermann hesse etc.

Kultur & Frigjøring

Den tradisjonelle "finkulturen" dirigeres ved hjelp av ett eddiksurt gammelt kritikerlaug som har livsvarig monopol på å klappe hverandre på ryggen. I protest mot dette størkna kultursynet oppsto det et alternativt laug av radikale forfattere ^{som} erstatta kravet om stuerenhet med kravet om politisk engasjement.

Dette kan i historisk sammenheng være en forbedring, men i go for seg like undertrykkende og ensrettende som de gamle agurkene. Tradisjonell liberal kultur anerkjenner iallfall i teorien prinsippet om åndslivets frie sjølvvirksomhet, de nye normsenderne karakteriserer dette prinsippet som reaksjonært. "Sann frihet ligger i å gi uttrykk for folkets kampvilje" hevdes det, og i praksis betyr det at kunsten skal være underlagt "sentralkomiteen" på samme vis som alt annet som rører seg. Så langt nekter vi å følge med.

Sikkert er det bra at det oppstår samfunns-kritisk litteratur, bildende kunst, viser og rock m.v., men for det første må det være rom for ulike tendenser innafor den radikale leiren, for det andre er det forkjøplende og paralyserende på alt åndsliv å sette fram krav om at all kultur skal ha en slik tendens.

Den eneste sanne kulturen er den som springer ut av menneskets indre liv, og kan ikke dirigeres hverken av finkulturelle eller patentradikale regler. Virkelig radikal kunst bryter ned hemninger og utvider området for menneskelige erkjennelse. Den produserer ikke skylapper som hindrer utsynet.

GATEAVISA nr. 4 1973, 4. årgang, opplag 5000. Utgitt av Futurum Forlag, Hjelmsgt. 3, Oslo 3. Medlem av Alternative Press Syndicate og Muldvarpkinsen. Ettertrykk tillatt for ikke-kommersielle publikasjoner. Men send oss et eksemplar. I redaksjonen: Jon, Jon, Jan, Kari, Rune og andre.

Å ABONNERE:

Over her ser du altså beskrevet hvordan en tegner abonnement - den eneste måten å garantere regelmessige forsyninger av nye gateaviser. Skriv bak på postgiroblanketten hvilket nr. abonnementet skal begynne med. NB.

Vi trenger sårt til kapital for å sikre regelmessige utgivelser. Har du anledning, så tegn abonnement for mer enn 25 kr, gjerne 50 kr eller 100 kr. Også disse abonnementene varer til du har fått aviser for beløpet. De som tegner for 100 kr eller mer får dessuten en pakke med tidligere utgivelser.

SPRE GATEAVISA tjen 50 øre pr.stk.

BØR FLERE LESE BLA'ET?

GATEAVISAS eksistens avhenger bl.a av de som selger bladet. Det er nå selgere på over 30 steder i landet, men plass for mange fler. Om du liker gateavisa, hvorfor ikke være med å spre den. Skriv til Gateavisa, Hjelmsgt 3, Oslo 3, eller kom oppom redaksjonen en ettermiddag. 20 aviser og færre betales i postoppkrav, 25 og fler når de er solgt. Returret for usolgte, og altså 50 øre provisjon pr ex. BESTILL NÅ.....

Karlsøy i Troms: det nytter!

For bare et par år siden var det nesten ingen jordbruksaktiviteter her på Karlsøy i Troms. Men i løpet av det siste året har 6-7 gårder blitt tatt i bruk av ungdommer fra by-miljø. Noen er kommet i gang med geiter, noen med krydderurter og grønnsaker og noen er ikke kommet ordentlig i gang med noe ennå. Det ser ut til at de fleste etter hvert vil dyrke jorda bio-dynamisk. Miljøet på øya ser ut til å bli bra, vi vil samarbeide så langt vi kan. Dessuten vil vi prøve å få med de eldre på øya, vi vil starte bygdelag og ha almannamøter. Planene er mange og store, hva som blir realitet vil tida vise. Vi har og en gammel øyvis, laget av en prest for mange, mange år siden. Refrenget er:

Ak, hvor der er nydeligt
Ak, hvor der er prydeligt
Karlsø det er øens navn
os den taget har i favn

Vi er 3 timers reise nord-vest for Tromsø, dårlige kommunikasjoner, men mulig å komme fram - så kom fram til sommeren. Viktigst av alt er jo å gjøre livet verdt å dø for, men Karlsøy er ikke død selv om den er avskrevet av Nord-Norgesplanen. Her skal det gro og vokse og er det andre som

tenker på gård så er det mange andre plasser i Norge som bør begynne å gro igjen. Etterhvert som samfunnet her vokser til vil vi starte opp med forskjellige husflidsaktiviteter som f.eks. veving, syng av skinnjakker osv. Det blir fint å kunne drive med vinterstid, og det kan bli bra med litt ekstraintekter.

Som sagt (skrevet): Det nytter! Kjøp en gård stikk fingeren i jorda og så et gulrotfrø i hullet etterpå. Vi ser dere. Kanskje til sommeren!

Hilsen oss!

ER JORDBRUKSKOLLEKTIVER REAKSJONÆRT?

Sosialistisk teori etter Marx har lagt hovedansvaret for gjennomføringa av sosialismen på arbeiderklassen i byene. Norsk sosialisme har stått i en særstilling ved sin populistiske allianse mellom arbeidere, bønder og fiskere. Nå blir denne alliansen mistenkelig gjort av såvel superrevolusjonære mlere som sosialdemokratiske EF-tilhengere.

Argumentet at bønder er bakstreverske fordi de eier jorda de dyrker og ikke er "ekte proletarer" blir også brukt mot de nye bøndene som flytter fra asfaltjunglene og ut i utkantstrøka, et ekstra sleivspark følger gjerne etter

med påstanden "dere flykter fra virkeligheten".

Slike argumenter ser helt bort fra at virkeligheten er noe vi skaper hver dag. Jordbrukskollektiv er allerede iferd med å gå inn i det norske folks bevissthet som et økologisk og sosialt alternativ, og ikke minst bidrar de sterkt til å øke livskrafta og viljen til å overleve hos folk i de berørte bygdene.

Det bør kanskje ikke forundre oss at de folka som har tenkt å bli våre herskere i byråkrati og administrasjon misliker at folk utvikler alternativer som er unndratt myndighetenes kontroll. Men vi får merke oss hvem det er som angriper oss, og unngå å falle for deres propaganda også på andre områder. J.B.

OKKUPASJON

Den 29. april okkuperte ca. 50 ungdommer NSB's tidligere adm. bygg på St. Hanshaugen i Mo. Ungdommens aksjon var en reaksjon på kommunens mangel på ungdomspolitik. Aksjonen som var utenomparlamentarisk og som ikke hadde noen ledelse, dvs ingen aksjonskomite, skjedde gjennom spontan organisering. Men enkelte strategiske forberedelser var gjort 14 dager i forveien.

1. mai gikk okkupantene i eget ungdomstog som samlet 150-200 deltakere. De som var med på husokkupasjonen var folk fra forskjellige miljøer. En del arbeidet, noen gikk på div. skoler og andre var arbeidsløse. De var i alderen 16-23 år.

I begynnelsen var det et meget godt miljø, vi hadde felleskjøkken og delte på arbeidsoppgavene som var. Vi fikk hagen, begynte å innrede huset så smått. Den første tida hadde vi regelmessige almannamøter, men det ble det etterhvert slutt på. Det verste folk vet er å gå alle former for "møte".

Almannamøtet hadde også gjort vedtak om forbud mot å nyte alle former for rusmidler i huset. Noen, ca. 10 stk, håndhevet ikke dette, de tok ikke hensyn til de andre. Det ble røkt hasj inne i huset. Politiet hadde fått tak i et rykte om det og foretok razzia om morgenen, og undersøkte folk og fe. Huset ble blokkert og okkupasjonen oppgitt den 26. juni. Huset var nettopp blitt solgt av NSB og gått over på private hender.

Det var et fint hus, med to etasjer + loft og kjeller, ialt hele 22 rom. Der var planer om barneparkering, bokcafé, viseverksted etc., alt er nå svunnet og ikke vunnet som det heter.

Det skilte litt etter litt ut. Det ble litt fyll etterhvert også. Folk var fra før veldig passiviserte og viste liten evne til selvutfoldelse, det ble for mye kos.

Men mange har lært mye, både gode og dårlige erfaringer er gjort. Vi fortjente som sagt bedre skjebne. Vi fikk heller ingen støtte, folk tapte troen og de forsvant bare på uvisheten.

Vi fikk avslørt politikerne, som bare er interessert i å dempe misnøyen. De tjener kun sin egen kappe, de pampene!

O.H.

PROBLEM-LØSING:

Det er dessverre ikke så få av okkupasjonene det siste året som er blitt avbrutt pga. oppløsning innenfra. Et åpent "sted å være" vil vil alltid trekke til seg uteliggere, silere, sniffere og andre "tapere" som sjelden gjør noen stor konstruktiv innsats. Dertil kommer at det i det hele tatt er få som har lært/tilegnet seg noen evne til å ta kollektivt ansvar for miljøet en oppholder seg i. Resultatet blir lett at en håndfull aktive blir gående å rydde opp etter sløve horder-, inntil de ikke gidder mer eller politiet rykker inn pga stoffbruk eller lignende.

Kanskje løsningen er å satse på mer kortvarige aksjoner, som for eks. tar sikte på å være en demonstrasjon av makt bak krav for å bedre tiltakene for ungdom. Tar en sikte på å skape mer permanente steder å være, bør det kanskje satses på mindre tiltak der færre er med og opplegget er mer kollektivt. Små enheter betyr vanligvis færre problemer. Et kollektivt opplegg betyr bl. a. at en kan motarbeide kaos-tendenser, og slippe de endeløse almannamøter der folk som gjør lite prater desto mer. A K

det antiautoritære venstre og STORTINGSVALGET

I den siste tida har vi hatt flere saker enn noensinne som har kunnet samle venstre-kreftene. Det skulle være nok å nevne vårt forhold til "Felleskapet", men jeg tar også med distriktsutbygging-sentraliseringsproblematikken, miljøvern og ikke minst motstanden mot imperialismen.

Arbeiderpartiet, som styres av tidligere arbeidere, har etter hvert slått inn på en økonomisk politikk som trygt kan kalles "up to date". En prioritering av sentrale beslutningsorganer og investeringer, samt et nærere samarbeid mellom staten og de store, tildels utenlandsk-dominerte korporasjonene, med staten som koordinator. Partiets linje har distansert seg mer og mer fra den jevne kvinne og manns ønsker og naturlige behov, dette igjen et resultat av partidiktaturet, som ligner litt på Stalins og AKP's "demokratiske sentralisme". På grunn av dette ser vi idag at store grupper forlater partiet, enten som privatpersoner eller kollektivt, gjennom AIK og fylkeslag av AUF.

For populistiske og frihetlige sosialister/anarkister som ønsker å stemme ved valget foreligger det etter min mening bare ett realistisk alternativ. Men først noen ord om hvorfor jeg, som frihetlig sosialist, ønsker å stemme ved valget.

I den nye, frihetlige bevegelsens korte historie (ca. 5 år) har det grodd opp mange livskraftige ideer, miljøer og "bladfiller". Når det gjelder ideene har vi arvet (men fornyet) de gamle tankene om det frie menneske. Det vil si kamp mot alt som undertrykker et meningsfullt liv, og arbeidet for lokalsamfunnets reelle sjølstyre. Vi mener også, på historisk og psykologisk basis, at det må skje en kulturell revolusjon, en endring mot åpnere og mer menneskelige relasjoner (bort med forbrukersamfunnets kastrerte mentalitet!).

Generelt har frihetlige sosialister boikottet parlamentsvalg. I år derimot, 'presset av Høyre- og DnF-folkas fortsatte arbeid for EF-medlemskap, ser mange av oss det som en viktig oppgave å trygge nei-gruppa i Stortinget, og kanskje øke den. Direkte ikkevoldelige aksjoner vil neppe få stor nok tilslutning på dette tidspunkt. Det beste en kan gjøre er etter min mening å stemme på kandidater som i enhver gitt situasjon vil si et tindrende klart nei til revisjon av vår avtale med EF, i retning medlemskap.

Marxist-leninistene var, i forhold til antall sympatisører, den mest aktive gruppa under EF-striiden ifjor. Men jeg finner viktige grunner til ikke å stemme på Stalins bolde kriger:

1) Partiet er altfor lite til å få noen representanter, selv om det nå har lansert sin egen valgallianse.

2) En politisk vurdering: Altfor mye av AKP's politikk er preget av taktisk romantikk eller romantisk taktikk. Eksempel: Stadig lefling ned kultur-konservative grupper for å få fram "folkets kultur", et svært så diffust begrep..

ML-partiets "demokratiske sentralisme" er i praksis ikke annet enn stalinisme; all makt til flertallet i de indre partiorganer. Dessuten må avvikende synspunkter blant kadrene holdes skjult for menigmann. (Spør bare tidligere ML-ere!). Deres planer om "Folkets væpna revolusjon" står fjernt fra norsk virkelighet, og har alle sjanser til å ende i et unødvendig blodbad.

Historien viser at det har vært svært liten plass for mer anti-autoritære sosialister i stater der marxist-leninister har fått ledelsen. De som ikke har bøydd seg for "enhetsfronten" er blitt undertrykt. Begeistringen for Stalin lover ikke godt i denne sammenheng. Samarbeid med AKP bør av disse grunner avgrensnes til konkrete enkeltaksjoner.

Hovedårsaken til at en bør delta ved dette valget er EF-truselen. Men det må være et minimum av overensstemmelse mellom ens eget politiske syn i sin alminnelighet, og den lista en stemmer på. Alle de partiene som stiller til valg, har også langsikt-

"DET STORE SPØRSMÅL ER OM JORDA KAN HOLDE UT UTPLYNDRINGEN INNTIL MENNESKET KAN ERSTATTE DET RÅDENDE DESTRUKTIVE SAMFUNNSSYSTEM MED ET HUMANT, ØKOLOGISK ORIENTERT SAMFUNN". (økologi og revolusjon, side 13)

økologi og revolusjon

Viktig bok for økologer, populistiske, anarkister og motkulturaktivister er "økologi og revolusjon" av Murray Bookchin på pax. Bookchin drøfter mulighetene for revolusjon i et teknologisert samfunn som det amerikanske, og legger blant annet stor vekt på de kulturelle nyorienteringsbevegelsene blant ungdommen. Han ser f.eks. jordbrukskollektivene som spirer til en ny kultur, og mener at storfamilier kan være et viktig ledd i utviklinga av nye kjønnsroller.

Hoveddelen av boka er viet en gjennom

Flere og flere partier å velge mellom..

ige politiske mål for det parlamentariske arbeidet.

Derfor er, etter min mening, Sosialistisk Valgforbund det eneste brukbare alternativet. et. Stort sett har gruppene i SV mye til felles med oss, for eks. i synet på øko-krisa, sentralisering og kommersialiseringen av alle livets sider. Den sosialismen de arbeider mot, innebærer ikke noen utelukkning av frihetlig sosialistisk virksomhet. Det er ikke snakk om noen full støtte til partiene i valgforbundet. Hovedsaken er, for å sitere en stor dikter "kampen mot forverringa".

Vi må i dagens situasjon stå sammen med andre grupper, så fremt det er mulig. Jeg vil derfor oppfordre uavhengige, anti-autoritære EF-motstandere til å støtte Sosialistisk Valgforbund ved høstens valg.

Etter valget gjelder det ikke å bli rammet av den politiske slappheten en kan regne med vil prege både SV og RV når målet for måneders valgkamparbeid er nådd.

gang av de perspektivene en kritisk økologi åpner for den som vil forandre samfunnet og seg sjøl, blant annet viser Bookchin hvor dan moderne teknologi har passert behovet for sentralisering av bedrifter, og muliggjort en omfattende desentralisering, noe han anser som nødvendig for menneskenes egen sosiale og psykologiske utvikling såvel som utfra nødvendigheten av å oppnå økologisk balanse.

To av artiklene i boka er også utgitt av regnbuetrykk som små hefter, men vi anbefaler dem som har råd til det å skaffe seg hele boka.

Aksjon mot POLITIBRUTALITET.

For å skape et mer turistvennlig sentrums- miljø, har Oslo-politiet iverksatt en rekke aksjoner for å jage friksen ned til Østbane- området. Politiet sier at de gjør dette for å bekjempe det økende narkotikamisbruket ved å splitte miljøene, og benytter seg av 4-timersloven for å gjøre dette. Politiet holder altså folk på politistasjonen i opptil 4 timer, uten noen som helst grunn. Og man blir ikke tatt på med silkehansker under "besøket", det vanker både slag og spark til de "suspekter" anholdte.

Som et svar på disse aksjonene, arrangerte Rød Ungdom og Oslo Føderasjon av Frihet- lige Sosialister en "ulovlig" sit-down-demon- strasjon foran Oslo Domkirke, i begynnelsen av juli. Egentlig skulle SFU og KU også vært med, men de bakket ut to dager i for- veien. Kanskje regnet en det som en "polit- isk belastning" å støtte en slik politifiendt- lig aksjon i et valgår? Det møtte fram etpar hundre mennesker, ble sunget viser og ropt slagord, og holdt et par apeller. Det ble delt ut en løpeseddel med krav om "stopp razziaene i sentrum" og "skaff ungdommen steder å være". Aksjonen samlet en god del tilskuere, og etter en stund ankom også poli- tiet, med fem-seks svartemarjer. Men denne gangen forholdt de seg rolige (for ikke å bevisse demonstrantenes påstander overfor publikum) og aksjonen ble rolig gjennom- ført.

Mengden oppløstes etter en stund, og blan- det seg med publikum, og det ble spontant

dannet diskusjonsgrupper.

For anarkistenes del ga en enstemmig ved- tatt resolusjon fra anarkistenes landsmøte bakgrunn for deltakelsen. Her heter det at en går imot enhver form for misbruk av rus- midler, og at bruk av stoffer må avkrimina- liseres, fordi fengsel og rettsvesen ikke kan løse problemene - aktiviserende miljøer er det beste middel mot misbruk.

Når resolusjonen kunne bli vedtatt enstem- mig, og senere rost i Klassekampen og Røde Garde, beror det på at en ikke har presisert begrepet "misbruk". En del anarkister men- er en her ikke kan sette noe prinsipielt skille mellom alkohol og hasj, og at en ikke har saklig grunnlag for å fordømme all bruk av rusmidler, bare misbruket. Andre anarkister og Rød Ungdom er uenige i dette, og går mot ihvertfall all hasj-røyk- ing.

På løpeseddelen, som Rød Ungdom utarbeid- et alene, het det at en måtte bekjempe all stoff-bruk på lengre sikt. Mange mente at dette var en feilaktig parole: En måtte holde seg til det alle var enige om: nei til razz- iaer, nei til kriminalisering av stoffbrukerne. Spesielt er det nødvendig om en vil ha noen sjans til å få samarbeid med folk fra "stoff- miljøer" om aksjoner og aktiviteter.

For svakheten ved denne aksjonen var nett- opp at den for en stor del ble gjennomført av politisk ungdom på vegne av den

↑ gjerde sett av kjartan slettemark

ungdom som direkte rammes av politiets virksomhet. Målet må være å skape en allianse (sagt av en frik under aksjonen: "Kommer de her og runker den stive ideo- logien sin"). Noen av blåserne mente en burde lage en gigantisk "blåsefestival", får å få avlivet de overdrevne forestillingene om hasjens farlighetsgrad, for å vise publikum hvordan hasj virker, skape en god stemning og i det hele tatt komme fram i lyset, isted- enfor å holde seg skjult. Men en slik aksjon ville mange av de "politiske" aksjonistene ikke kunne støtte.

Konklusjonen blir kanskje:

En positiv aksjon, fordi den rettet søkelyset på en gruppe-diskriminering som har vært tolerert og støttet langt inn i sosialistiske kretser. Dessuten bra fordi den kan fremme kontakt mellom grupper av ungdom som på forskjellig måte står mot det etablerte sam- funn. Men ennå har en ikke funnet den rette form for fortsatte aktiviteter mot politiover- grepene.

FRIKONSERT I FREDRIKSTAD

SLAGET VED SVOLDER

Det er lenge siden det ble arrangert noen frikonsert i Oslo, til gjengjeld skjer det ting andre steder i landet, for eksempel i Fredrik- stad: 26 juni samlet 1500 mennesker seg på en av festningsvollene i Gamlebyen for å hø- re de lokale bandene "Slaget ved Svolder", "Wild Bunch" og "Alcatraz", plus endel vise- sangere og diktopplesere.

Fra "Slaget ved Svolder" (bra navn forresten) og Alcatraz veltet det fram moderne hard rock, mens Wild Bunch bød på rock'n'roll- humor, med fettglinsende 50-tallsimage og erotiske Elvis-positurer.

Noen andre som ikke fornektet sitt "im- age" var det lokale politi: ti minutter etter kl. 22, da konserten etter polititillatelsen skulle sluttet, fikk arrangørene denne beskje- den: "Hvis dere ikke stopper øyeblikkelig riv- er vi ut ledningene og det kommer aldri på tale med konserter her i byen igjen". Bandet på scenen måtte stanse midt i et nummer.

Til tross for den brå avslutningen var det en vellykket konsert, og arrangementskomi- teen håper på flere konserter senere. Med i denne komiteen var bl. a. musikere musikere og folk tilknyttet Fredrikstads anarkistinspi- erte alternativ-avis "Frit Mig".

De som måtte gå med ideer om lignende konserter andre steder, vil ha interesse av å vite at arrangementet i Fredrikstad hadde støtte fra Rikskonsertene. Det dreide seg ikke om noe enormt beløp (ca 1000 kr), men nok til å dekke leie av teknisk utstyr, plakat an- nonser og andre nødvendige utgifter. Slik støt- te kan også fås til ukommerielle konserter der det tas inngangspenger. Betingelsene er at Rikskonsertene kontaktes i god tid (de skal stå som medarrangører på plakater etc) og at en skal sende inn detaljer om opplegget og budsjettet. (Adresse: Rikskonsertene, Munke- damsv. 59b, Oslo 2)

Rus sett fra jorda

Rusdebatten i Gateavisa, samt flere frihetlige fora, er nyttig og avklarende. For det første: De som ennå tror at anarkister er undergangshippies som lever et "sodomittisk" liv med Lou Reed og stoffmisbruk som hovedingredienser (stort sett folk som er hjernevasket av m-l-"informasjon"), skjønner nå at de har gått rundt med skylapper på. For det andre: Vi som mener at en kulturell og samfunnsmessig omveltning trengs, får god sjanse til å diskutere om rus er en naturlig del av denne nye sosiale og kulturelle holdning, eller at den bare bryter ned og ødelegger aktiviteten... eller at begge deler er tilfelle.

For det første må jeg innrømme at jeg, som en mer kjent anarkist som Jens Bjørneboe, setter pris på et godt glass vin. Eller øl, skjønt det siste er vel mer vanedannende. Men dermed har jeg ikke sagt at jeg ser utelukkende rosenrødt på alkoholen. Så langt fra. Tusen av ulykkelige sjeler, sjøl i vårt puritanske land, kan fortelle sin historie om alkoholens skadevirkninger. Det er vel og bra med drikkekultur og på mange måter sunne viner, men i lengda kan man ikke skjule det faktum at alkohol er et av de narkotiske stoffene det er lettest å drukne seg i.

Hvorfor så mye prat om alkohol? Det er vel bare heimbrennere og høyborgere som drikker som svamper, og ingen av disse leser vel Gateavisa? Feil. For det første kjenner jeg mange heimbrennere som leser GA, Norges nasjonalsport er spredt til alle sosiale og kulturelle lag. Dessuten: Alkohol er virkelig begynt å bli et problem blant unge, ikke mi-

nst i USA. Leste nylig en artikkel i Newsweek om tidligere stoffbrukere som nå ligger under for alkohol. For det tredje: Mange som bruker lettere stoffer regelmessig, snakker om øket trang til alkoholforbruk, det gir seg først og fremst utslag i en sterkt øket alkoholdrikking.

Men å ta skrittet herfra til den restriktive linja som enkelte anarkister sympatiserer med (sjøl om de ikke liker ordet), vil jeg ikke. I stedet for å ta fra folk sjansen til å dømme om disse tinga sjøl (i praksis), må vi kjempe aktivt for miljøer og på lengre sikt et samfunn der øl og vin og mer til først og fremst er nytelsesmidler, for dem som liker det, ikke et middel til virkelighetsflukt.

Ellers må jeg si meg enig med mesteparten av det "Anarkoreven" skrev i GA nr 2, både når det gjelder det hykleriske i VG-lesernes hets mot hasjen og forskjellen mellom

bruk og misbruk. Psykedeliske stoffer og Cannabis kan nok for mange være en åpning for ukjente krefter i seg sjøl, krefter som forbrukermennesket har klemte flate i lenestolen. Jeg vet også om tilfeller der disse stoffene er blitt overflødige etter lang tids bruk, noe som vel må være et mål. Det er et spørsmål om å kunne åpne seg overfor seg sjøl og sine medmennsker, alt som kan hjelpe mennesket på dette punktet, må sies å være en god ting. Men samtidig (som "Anarkoreven" ikke underslår) vil nevrotikere og deperimerte personer oppleve en hallusinogenrus som det reneste mareritt. Fysisk og psykisk kjennskap til seg sjøl, samt en viss harmoni på dette punktet - les Wilhelm Reich - bør man ha, før man prøver stoffer som LSD eller Mescaline, ikke sant?

Til P.Ø. som i samme nummer nevner at en joint "avleirer tre ganger så mye kreftfremkallende tjærestoffer i lungene som en vanlig sigarett". - Hvem i all verden røyker så mye hasj som en tredjedel av det en vanlig sigarettkonsument røyker av sigaretter?

Men saklig opplysning om stoffene, og miljøer som gjør dem til noe annet en flukt, det er ikke å forakte. En ting kan vi alle forhåpentligvis være enig i: Vi må kjempe mot og knuse alkoholflukten, sniffegalskapen og sila-helvetet. Det gjør vi best ved å kjempe mot det samfunn som gjør disse stoffene til fluktmekanismer for de som ikke greidde å følge med i pengegaloppen.

Det er varme vi leter etter, varme som varer og ikke lurer oss.

A.B.

gateavisa sløv og upolitisk?

Grunnen til at jeg ikke liker Gateavisa, er at den er sløv, nærmest upolitisk, ikke engasjerende, og for lite radikal. Det går an å skrive artig og informative samtidig, se for eks. på god og kritisk (radikal/sosialistisk) science fiction; Kurt Vonnegut jr, Bing, Bringsværd, Ray Bradbury, Kafka, Capek, Boye Aldous Huxley og George Orwell. Altså: det går an!

Dessuten kan "rent politisk" stoff være engasjerende, interessant og artig lesestoff. Se på Ikkevold, PAG-avisa, Miljomagasinet, Praxis, Solidaritet, Kontrast! Sammenlignet med disse er GA ingenting! Det er klart at det er behov for et "alternativt ukeblad", ei skikkelig gateavis. Hvorfor forkaster EVU-ere, FMK-ere, SUF-ere, PAG-ere, SFU-ere osv. Gateavisa? De er ikke så firkantede at de mener det må stå Kamp mot monopolkapitalen etter hver artikkel, de kan også lese mellom linjene, deres øyne er ikke lukket for kunst i hverdagen.

Jeg vet at GA er uenig med SUF, Jeg synes sjøl at SUF er sløvt autoritært, men behøver Gateavisa sløve ned i en politisk uengasjert tilstand for det? Går det ikke an å få gode dikt, essays, diskusjonsinnlegg og artikler i GA? Det ser hittil ikke sånn ut. I stedet satser bladet på å bli et blad for flipperne og

deres sympatisører. For eks. når det gjelder narkotika-bruket og -misbruket. Viss ungdommen virkelig utviklet seg, ville de da på liv og død trenge narkotika? Åssen greide folk seg før i tida uten narkotika? Kan dere tenke dere det? Det er klart at det er misbruket som florerer idag, ikke evnen til å bruke narkotika fornuftig, eller ikke i det hele tatt. Kunne ikke GA prøve å forandre de holdningene som fører til masbruk? Kunne ikke GA analysere de samfunnsmessige forholdene som fører til narkotikamisbruk (og til sløve subkulturer) slik som Ottar Brox i "Strukturfascismen och andra essæer" har funnet at årsaken til rasisme/fascisme hos den hvite underklassen/arbeiderklassen skyldes kamp om lønn, arbeid, bolig mellom svarte og hvite, altså selve strukturen i det klas-sedelte, kapitalistiske samfunnet.

Prøv å forstå narko-misbruket som en sosialpsykisk, sosiologisk avverge-mekanisme, et produkt av samfunnsforholdene, ikke bare en generasjonskonflikt. GA og den sløve subkulturen i Oslo og andre byer er selv et produkt av "sosialdemokratiet" i Norge. (d.v.s. systemet Stat - internasjonal monopolkapitalisme). Jeg tror ikke produkter som GA vil ha god grobunn i et land på vei mot sosialismen, (for eks. Albania, Chile,

Cuba og Tanzania).

Til slutt: Ett blad eller forlag med selvrespekt bør gi et skikkelig svar på et slikt brev som dette. HVOR STÅR DERE? Kan dere svare?

Vennlig hilsen Jan Olav R.

SVAR:

En ting er at folk erklærer seg uenig i det som står i GA. En annen sak er når folk tillegger en mening og hensikter en aldri har hatt. Dette siste skjer ganske ofte, brevet ovenfor er et eksempel. Vi vil derfor svare ganske grundig: FORTS. NESTE SIDE

Gateavisa sløv?

Fortsettelse fra forrige side.

Jan Olav fordømmer oss for å støtte stoffbruk; Vi har presentert rus-artiklene i en debattform, og har trykt omtrent like mange innlegg "for" som "mot". Alle innleggene har gått mot harde narkotika, og sløvende stoffbruk. Meningene om alkohol har omtrent gjenspeilet debatten i samfunnet ellers. Det har vært delte meninger om hasj og psykedeliske stoffer. Dette er en debatt som også foregår blant kjente forskere og psykiatere, og vi regner det ikke som spesielt ekstremistisk å slippe ulike meninger til.

Gateavisa påstås å fremme en sløv, avpolitisert subkultur; Gateavisa har vært en eksponent for internasjonale strømninger som har gått under betegnelser som alternativkultur, undergrunnskultur, motkultur. Her har vi prøvd å skille ut gode og dårlige tendenser. Vi har gått mot de som har avvist all "politikk", mot Jesus- og guru-fanatisme, mot passive drop-outmiljøer.

Vi har støttet opp om konstruktive aktiviteter; antiautoritær politisk virksomhet, EF-kamp, kollektiver, ukommersiell kultur, bra rock-musikk, og kulturell nyorientering på mer følelsesmessig plan.

En god del av dette harsikkert virket fremmed på folk med et mer "tradisjonelt" politisk engasjement. Men etterhvert har vi sett at andre blader på venstresida har tatt opp fenomener som tidligere ble karakterisert som "kommersiell pop-kultur og selvopptatt isolering fra massene", det gjelder for eks. rockmusikk, festivaler, og jordbrukskollektiver. Vi ser også med glede på at de tidligere så triste og gravalvorlige "politiske" bladene er i ferd med å få et mer spontant og menneskevennlig utseende.

En vil finne ganske mange "rent politiske" artikler i Gateavisa, men i hovedsak synes vi dette stoffet dekkes bra av blader som Ikkevold, Folkebladet og Orientering. Vi konsentrerer oss om "kultur-livet", og emner som ignorerer i andre trykksaker på venstresida.

Endel, men langt fra alle FMK-ere SFU-ere og andre politisk aktive har "forkastet Gateavisa". Vi tror de vil bli færre ettersom den politiske venstresida fjerner seg fra teoridyrking som livsinnhold, og får et mer åpent forhold til nye kulturelle strømninger.

BEDRIVER INDREMISJONEN UGUDELIG TYVERIVIRKSOMHET?

BREV TIL SARONS DAL:

"Gateavisa Utfordringen", Kvinesdal.

Oslo 1/8-73

Vi har nylig fått mellom hendene et eksemplar av Deres blad "Gateavisa Utfordringen". Futurum Forlag har siden juni 1970 utgitt et blad kalt Gateavisa, ialt 15 numre. Vi har i den seinere tid fått en rekke henvendelser fra våre lesere, som pga forvekslinger med Deres blad tror vi er blitt "frelst", eller er blitt påpraktet "Utfordringen" ved oppfordringer av typen "skal det være en gateavis".

Dette ser vi alvorlig på. Vi har overhodet ikke noe ønske om å bli forvekslet med Deres organ, og vi vil ikke godta at navnet vårt stjeles av et blad som til de grader fyller oss med kvalme.

Kvalme fordi bladet og hele Sarons dal står for noen av de mest reaksjonære tendenser i dette land: pietistisk kristendom tilknyttet Kristelig Folkeparti og autoritære sekter.

Kvalme fordi "Utfordringen" kan sette inn store økonomiske ressurser på å undergrave de motkulturelle og progressive strømningene i ungdomskulturen: "Utfordringen" jubler over sosialister som er blitt "frelst" og avskriver sine politiske holdninger (En kan tenke seg hva utgiverne mener om kristne sosialister som jobber i for eks. Sosialistisk Valgforbund). I spaltene spys også ut bibelsitater og besvergelses mot den sunne frigjøringen fra etablerte fordommer når det gjelder for eks. samlivsformer, sex, homoseksualitet og østens filosofi.

Kvalme fordi bladet kopierer undergrunnspressas layout og språkbruk, for å komme på "talefot" med ungdom. Vi vet at de som trekker i trådene i Sarons dal er vanlige borgerlige pietister som står uhyre fjernt fra alternativkulturen.

Kvalme fordi "Utfordringen" faktisk har klart å trekke endel folk inn i denne åndelig fastlåste, innelukkede og frihetsfientlige tankeverdenen.

Vi forlanger derfor at den tyvaktige bruken av navnet "Gateavisa" på Deres produkt øyeblikkelig opphører. Vi vil framsette følgende grunnlag for dette krav:

- 1) Lov om varemerker av 1961, som fastslår enerett til bruk av innarbeidede navn, og forbyr andre å ta i bruk slike navn, dersom det kan føre til forveksling.
- 2) Den lov som kristne er forpliktet til å sette over alle andre lover, de såkalte "10 bud". Som kjent lyder en av §-ene her (såvidt vi husker 6.), "Du skal ikke stjele".
- 3) Forøvrig: For et blad som har til formål å bekjempe hor, ekteskapsbrudd, sosialisme og annen ugudelighet, må det være en utålelig situasjon å bære samme navn som Gateavisa, ettersom vår avis ser det som en av sine oppgaver å bekjempe nettopp den slags ideer som Sarons dal og "Utfordringen" står for. Husk: De fastslår selv at Djevelen står bak ugudeligheten i verden, dermed også Gateavisa. Ikke bare innholdet, men også navnet på vårt blad må derfor ha djevelske drag i seg.

Vi gir Dem en frist fram til 8. august til å innrømme Deres brøde, og frafalle framtidig bruk av betegnelsen "Gateavisa".

Hilsen Redaksjonen i Gateavisa.

8. august: Idag har vi fått følgende skarpsindige svar fra Sarons Dal: "Det beror på en misforståelse når du i ditt brev hevder at vi har "stjålet" Gateavisas navn. Vår gateavis heter "Utfordringen". .. Her påberoper "Gateavisa Utfordringen" seg altså at "gateavisa" er et vanlig substantiv som enhver kan bruke som betegnelse på et blad. Dette vil vi selvsagt ikke godta. Vi fant selv på dette ordet i 1970. (Kanskje vi skulle kalle oss "Utfordringen Gateavisa"?). Ellers lover "Utfordringen" å kommentere brevet vårt i neste nr! Vi ser fram til mange teologiske godbiter og refleksjoner over "tidsånden". Bør bli bra saker.

Jan Olav mener også at GA ikke ville ha grobunn i land som Chile og Tanzania: Endel av stoffet, for eks av populistisk karakter, burde ha en viss relevans. Men i stor grad vil sosialistiske u-land ha andre behov enn venstresida i Norge. Deres kulturbakgrunn er en annen, og de rent materielle behov står mer i forgrunnen.

På ett punkt er vi enige med Jan Olav,

det er mye bra litteratur vi kunne skrive om. Vi fatter litt på det med Hesse-artikkel i dette nr.

Forøvrig er GA på ingen måte fastlåst i innhold og holdninger. Kritikk og ideer fra leserne har langt på vei bestemt bladets utvikling, noe vi håper vil fortsette i framtida. Og det er full anledning til å sende inn artikler om emner en savner i spaltene.

hendrix

Etter fem LP-plater og fire år som superstar forlot Jimi Hendrix denne verden 18. sept 1970 - men ikke uten å ha satt spor etter seg. Hendrix sprenget alle grenser for elektrisk gitarspill, og utsatte publikum for en sceneopptreden mer intens enn det meste en hadde sett før. Selv idag, når betegnelsen "progressiv rock" lyder hul pga de mange kvasi-avanserte band som opererer på arenaen, kan en ikke annet enn forbløffes over Hendrix' første LP "Are You Experienced" eller den radbrekkende versjonen av USAs nasjonalsang fra Woodstock. Musikken hans er eksperimenterende og "høytflyvende", men på samme tid jordnær kroppslig og erotisk.

Jimi Hendrix hadde musikalske visjoner som lå fjernt fra rockens vanlige ideverden. En kan stadig finne nye lag, nye nyanser i musikken hans. Ifølge en venn anså Hendrix seg som en "utsending fra gudene", med et budskap som ble formidlet i musikken.

I høst en gang kommer det en helaftens film om Jimi Hendrix, produsert av Warner Bros., som dermed får anledning til å tjene penger på både hans liv og død. Men etter rapportene å dømme er denne filmen blitt et hederlig produkt. Vi ser høydepunkter fra Hendrix' karriere på scenen, Monterey Pop Festival i 67, Marquee Club i London, Woodstock, Isle of Wight og Fillmore. Dessuten har en intervjuet folk som hadde direkte kontakt med Hendrix - deriblant faren Al Hendrix, Mick Jagger, Pete Townshend, Eric Clapton og Germaine Greere.

Selve dødsfallet gis det ingen sikre konklusjoner om i filmen. Som med Brian Jones, Janis Joplin og Jim Morrison er dødsfallet omgitt av uklarhet. Det en vet, er at Hendrix ble kvalt i sitt eget spy som følge av en overdose sovetabletter. Noen mener det var selvmord, andre tror overdosen var et forsøk på å overvinne søvnløsheten han var plaget av.

Sound-tracket fra filmen er allerede kommet ut her i landet, i form av en dobbelt-LP med tittelen "Jimi Hendrix". Her får en stort sett kjente og ukjente numre i gode live-opptak. Man aner noe av dynamikken som preget Hendrix på scenen. Noen av intervjuene fra filmen er også tatt med.

De som er interessert i Hendrix-plater bør være klar over at det de siste årene er kommet i handelen en serie Hendrix-plater som trygt kan karakteriseres som ren møkk. Dårlige jammer og konsertopptak er utgitt med titler som "The Best of Jimi Hendrix". Dette er de Hendrix-LPene som de fleste anser for å være de beste:

"Are You Experienced" (den første, fra 67 og utrolig bra). "Axis-Bold as Love" (67), "Smash Hits" (sangler-68) "Electric Ladyland" (dobbel-LP fra 68, med bla a "Voodoo Chile"), og "Cry of Love", som hanspilte inn rett før han døde. Av de senere konsertLPene er disse bra: "Isle of Wight" (den siste opptredenen sommeren 70), "Rainbow Bridge", "Hendrix in the West" og altså "Jimi Hendrix", soundtracket fra filmen.

I omtalen av THOMAS WIEHES nye LP i Gås Sommerextra var tittelen "I rummet inntil" og bestillingsnummeret Silence SRS 4611 falt ut.

Et norsk band som har holdt samme besetning i to år, har solgt tusener av LP-er, fyller samfunnshus i de fjerneste avkroker der man trodde kontri- og svensktoppkulturen var ene rådende samt spiller original og stadig mer beinhard høyenergi-rock'n'roll -- det er ikke vanlig kost....

Så da Prudence nylig var hyret til en dansekveld i Chateau Neuf, soss- og Unge Høyre-ungdommens høyborg i Oslo, overvant vi våre motfirestillinger overfor stedet og vandret ned i betongkjelleren på Majorstua. Her viste det seg at Prudence hadde lokket flekser mer eller mindre frikete personer enn vanlig i Chateau Neuf, samtidig som endel av Gilbert O' Sølevann - folket tydeligvis holdt seg unna.

Konserten begynte relativt slapt, men etterhvert pisket bandet stemningen opp både hos seg sjøl og publikum. Det nærmet seg etterhvert ekstatiske tilstander på dansegulvet, ikke den innstuderte diskotekvrikkingen en ellers ofte ser i "chateauer", men mer hemningsløs friforms-rocking.

Ved halvtett-tida slo det svettende bandet seg ned ved et par av Chateau Neufs røde plastikkbord, og mens Stevie Wonder og Led Zeppelin drønnet ut av diskoteket tre meter unna, hadde vi en skrikende samtale med gitaristen Åge Alexandersen. (Nr. 3 fra venstre på bildet).

Her følger resultatet, i lettredigert form. (Virker spørsmål og svar til sine tider litt usammenhengende, skyldes det at både intervjuer og objekt hadde hevet inn endel halvlitere i løpet av kvelden).....

GA: Forrige gang dere spilte her, sa du "Aldri mer Chateau Neuf"....

Åge A: Det er et økonomisk spørsmål, vi er nødt til å overleve. Men det viste seg at i kveld var et helt annet Chateau Neuf enn det vi møtte forrige gangen. Forrige gangen var det helt grusomt.

GA: Åssen føles det å være Norges mest suksessfulle band siden Pussycats omkring 1966?

Åge: He he - vi tar det med ro.

GA: Det har vært veldig mye skriving om denne trønder-rocken nå. Har dere noen følelse av at det ordet begynner å bli en plage?

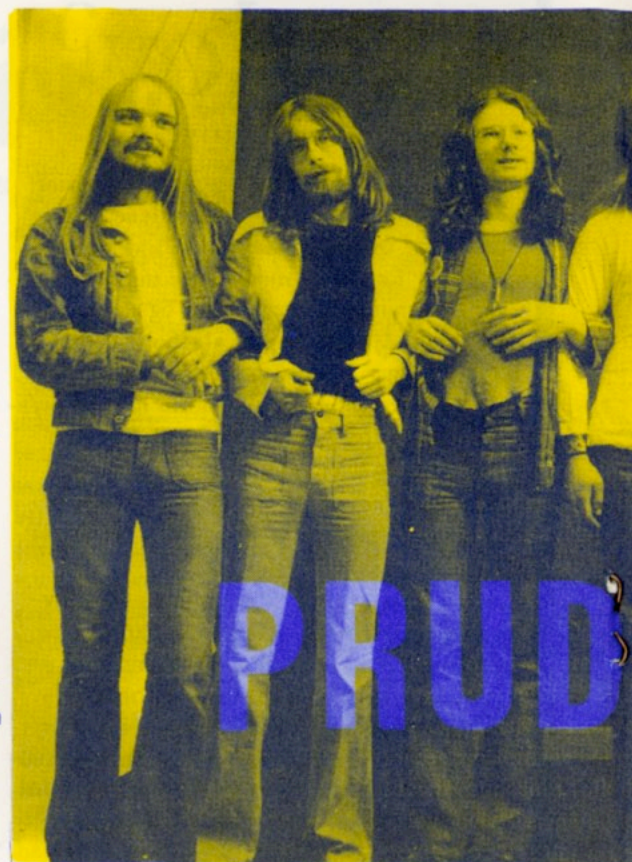
Åge: Ja, egentlig. Det har vært mye snakk om trøndersk humor, og det var jo slike ting som skjedde på Kalvøya ifjor, da var vi veldig morsomme. Men det holder vi på å fjerne oss fra. Vi kaller det trønder-rock bare for å ha et navn på musikken vår, siden vi bruker trekkspill og alt det der. Men det er kun musikk, ikke noe annet enn det.

GA: Dere har et cajun-nummer? Har dere hørt på Clifton Chenier eller noe slikt? (Cajun: musikk fra Louisiana, USA, blanding av blues og folkemusikk far den gamle franske befolkningen - bl.a. trekkspill-blues.)

Åge: Jeg har en LP hjemme med bl.a. ei dame som heter Little Yvonne LePlage. Han som spiller trekkspill hos oss har hentet inspirasjon fra akkurat den ville, rå måten å spille trekkspill på. Uskolert.

GA: Dere er blitt intervjuet i alle slags blader i det siste, inkludert Røde Garde.

Åge: Det er helt OK, jeg vil bare si det at som or -

kester er vi fullstendig upolitisk.

GA: Er dere det?

Åge: Nei, vi er ikke upolitisk. Parti-politisk standpunkt, så er det oss kan gjerne gjøre det. Men vi vil ikke binde oss.

GA: Hva slags musikk liker dere?

Åge: Det varierer mye for oss. Noen i Prudence hører mye pop og slik musikk. Litt norsk folkemusikk, en si at amerikansk country-grupper som Jethro Tull står høyt.

GA: Jeg har inntrykk av at dere i et band ofte er vanskelig, for å si det, i å erstatte instrumentet med solopart.

Åge: Jeg synes ikke den er vanskelig. Men du har sikkert merket at spillet over fra den vanlige låten er et tint instrument, men det er et fint instrument, men det er et fint instrument, men det er et fint instrument.

GA: Det står noe i en av låtene deres blir mer hea v y enn de andre.

Åge: Ikke heavy, men det er egentlig litt, den er litt soft i seg selv på scenen. Jeg vet ikke om det er det, men jeg synes den virker veldig egentlig er. Den nye LPen gir et godt inntrykk av Prudence.

GA: Dere er blitt veldig populære del av ungdommen for å være i forhold til det?

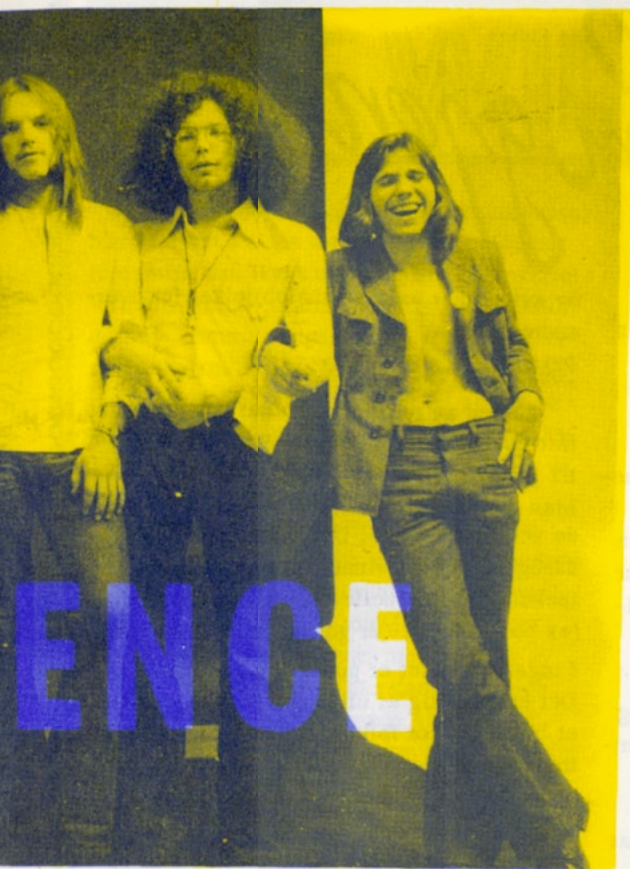
Åge: Jeg vet ikke, grunnlaget er at folket merker vi har det på scenen, det er egentlig veldig enkelt. Enkelte ganger når vi kjører lett for å bli rutine, men stor del av vel i at vi oppfører oss på en måte til hodet at vi har en viss suksess.

GA: Så det blir ikke noe av platå-sko med det første?

Åge: Nei absolutt - eller i platå-sko fordi det gir en jevn fot, du kan trampe høyt. Men det er stas.

GA: Og hvordan forholdet er mellom rusmiddelbruk?

Åge: Det er helt OK, jeg vil bare si det at som or -

iske.

itiske, men vi tar ikke noe
hver avis som vil intervjue
vi er ikke parti-politiske.

er dere å høre på selv?
for hvert enkelt medlem,
å The Band, Grateful Dead
kemusikk. Stort sett kan
rock pluss gode engelske
sterkt.

at det å inkorporere fløyte
rdi fløyte lett blir et domi-
partier etc?

er dominerende hos oss.
vi prøver å flytte fløyte-
angfløyte til tussefløyte;
ganske vanskelig å be-

is om at den nye LPen
en første?
n første LPen vår lyver-
forhold til hvordan vi er
du har noen formening om
litt snillere enn vi
er et riktigere bilde av

hyldet blant den politiske
e "folkelige". Har du noe

en til at vi scorer tror jeg
t morsomt når vi står på
g spontant det vi foretar oss.
igang med turneer har det
t sett....Det folkelige lig-
aturlig og ikke lar det gå
ksess.

e innkjøp av glitterdresser

r jo - et par av oss spiller
ævlig god st a m p på sce-
en ellers ikke noe glitter

er så Prudence seg til ung-

Åge: Prudence er motstan-
dere av stoff, ingen i Prudence
bruker stoff, jeg ser bort fra
alkohol, fordi vi drikker en del,
ikkeø

Åge: Prudence er motstan-
dere av stoff, ingen i Prudence
bruker stoff, jeg ser bort fra
alkohol, fordi vi drikker en del,
ikke så forferdelig mye, men
vi bruker ikke noe annet stoff.
Det er jo opp til hver enkelt å
ta standpunkt til det der, og vi
er tilfeldigvis 6 menneskersom
har funnet ut at det ikke er
noe for oss.

GA: Hvordan er det når dere
reiser rundt, dere blir ikke til-
budt mye fra ivrige fans?

Åge: Ikke tilbudt, men vi
får veldig mye spørsmål om vi
har stoff å selge.

GA: Å selge??

Åge: Ja, det er sant det,
mange av publikum rundt om
tror at orkestre, de bringer med
seg stoff. Vi må bare beklage,

de kan få en flaske øl av oss, men ikke noe mer

GA: Spilte ikke dere engang inn en singel som het
"Kom bli med til København"? Hva gikk egentlig den
ut på?

Åge: (- pause) Vi satset jo på at den singelplaten
skulle bli forbudt. He he.... Refrenget var "Kom bli
med til København, på morfin, shit og syre".

GA: Og det tar dere helt avstand fra?

Åge: Teksten handler om et menneske som dro ned
til København og ikke hadde så enorm suksess.

GA: Det som jeg ofte synes preger norske band, er
at de virker jævli sløve på scenen, de spiller et nummer,
og så står de og fomler, stemmer gitaren i 3 minutter
osv. De klarer ikke å legge opp et virkelig sceneshow.

Åge: Det avhenger litt av det tekniske, men det er
veldig individuelt, det har egentlig litt med profesjonisme
å gjøre. Hvis du spiller hver dag får du den teknikken
som skal til for å kunne stå på hele tida uten dødpunkter.
Det er et spørsmål om rutine egentlig.

GA: Dere har fått til et show hvor det går i ett?

Åge: Vi satser på det. I kveld har vi spilt mye len-
ger enn vi bruker å gjøre, vanligvis spiller vi konserter
på 2 x 45 minutter, har et hardt spekka program, uten
dødpunkter. Vi prøver hele tida å la det skje ting.

GA: Jeg merket idag at utover kvelden ble musik-
ken mer og mer, la oss si, løssluppen og spontan.

Åge: Det blir gjerne slik at vi får oss noen halvlitere
med øl, og det hjelper jo litt det og.

GA: Kan dere leve av dette her?

Åge: Ja, vi lever -

GA: Bra?

Åge: Nei, vi eksisterer kan en si.

GA: Hvor mange har dere solgt av den første LPen?

Åge: Ca. 8000.

GA: Det er ikke dårlig. Hvor mye får dere pr. LP?

Åge: Vi får vel 1,75 eller noe sånt. Vi ser ikke LPer
som noen måte å tjene penger på, men det er god PR.
Det er konsertene som bringer inn penger.

GA: Har du lest Gateavisa?

Åge: Ja.

GA: Hva synes du om den?

Åge: Det var altfor mye absurd som sto der, mange
merkelige ting, leserinnlegg f.eks. (Her bryter annet
Prudencemedlem inn:) - Nå skal ikke vi si så vemmeli-

ge ting om denne avisa, for vi
skal ha inn et intervju, så vi
synes jo at avisa er vel-
dig flott.

GA: Vi er meget
liberale og tryk-
ker også an-
grøp og nega-
tive syn.

Åge: Det er
klart at det er po-
sitivt at ungdom har ei
ega avis å skrive inn
sine meninger i. Men
for en som helt uten
videre setter seg ned
og leser den avisa, så
vil det virke lett sjokk-
erende.

GA: Har dere følelsen av å stå for nye tendenser,
at dere bringer nye ideer inn i bygdene der dere spiller?

Åge: Det vi representerer med musikken vår er vel
noe som foregår over hele verden idag, det at band spil-
ler musikk som folk deltar mer i, at de ikke bare sitter
sløvt og rister på hodet, og sier at det er bra, men at de
deltar og har det artig tilsammen med musikerne. Det
er snakk om en måte å være på.

GA: Men jeg synes det er en tendens til at folk som
skriver om Prudence vil gjøre det til noe veldig enkelt,
til bare hygge, kose, hoppe og dansemusikk. Dere har
kanskje litt mer på hjertet enn det?

Åge: Det er hverken noen hygge- eller kosemusikk.
Det som lager god musikk er dynamikk. Det er jo
egentlig en voldsom musikk selv om det er melodier
som en husker ganske godt. Og det er en musikk kun
for ungdom.

På den første LPen vår har vi en låt som heter
"North in the country", der vi tar for oss
hvordan vi syns det er å komme til Oslo og enhver annen
stor by, der vi syns det eksisterer mange sterile og i det
hele tat lite givende miljøer. Så vi sier at hvis folk vil
og har tid til det, så kan de godt ta en tur nord i Norge,
for der er det i hvert fall en del ting og ideer i behold,
og en del snille og hyggelige mennesker tilbake. Slike
som en kanskje leter lenge etter andre plasser. Det kan
jo være et budskap det og. Det behøver ikke være North
in the country heller. - Jeg vet ikke, men en plass som
dette her er i hvert fall ikke veldig givende.

GA: Kommer dere til å fortsette å spille sammen;...
ingen splittelser?

Åge: Vi har nettopp hatt bassgitaristen vår i mili-
tæret i ti dager. Men han har dimittert og vi er kjempe-
lykkelige for det.

GA: Hva dimmet han på?

Åge: Han ble jo nervøs av å være i militæret. Det
skulle egentlig ethvert sunt menneske bli.

GA: Har dere andre vært inne?

Åge: Fire av oss har vært inne og vi har dimmet
med glans.

GA: Alle på samme grunnlaget?

Åge: Man bør bli nervøs av å være i militæret.

og frigjøring...

Til kraftig motstand fra etablerte religiøse og vitenskapelige kretser har forskere som Wilhelm Reich i dette århundre fastslått hvor viktig seksuallivet er for menneskets psykiske helse i sin helhet. Det er videre påvist hvordan den puritanske kjønnsmoral er i strid med naturlige erotiske behov. Og selv om denne moralen er i tilbakegang, bidrar kjønnsroller, fremmedgjøring og de menneskefientlige levevilkår som preger den teknokratiske kapitalismen til at seksual- og følelseslivet til svært mange mennesker er i ulage.

Alt dette gjør at sex-problemene blir viktige for de som er opptatt av radikale endringer i samfunnet. På venstre-siden har det da også vært en livlig debatt om sex, hvor meningene har gått i vidt forskjellig retning. Dessverre ser det ut til at endel mennesker, i "progressivitets" navn nærmer seg en nesten puritansk holdning til seksuallivet.

For eks. har endel sosialister forfektet det syn at et underernært seksualliv er bra, fordi det gjør folk rastløse og aggressive og dermed mer ivrige på gatekamper og opprør. Men det spørs om en sosialisme som er avhengig av seksuell underernæring for å verve tilhengere kan sies å holde mål.

Det ligger selvsagt en viss fare i et kaotisk og overernært seksualliv, jfr. prosituerte som mister evnen til seksuell opplevelse. Det blir som med rusmidler: Brukt fra tid til annen kan for eks. alkohol bety interessante

og morsomme opplevelser. Noe annet blir det om en går rundt ikonstant rus; resultatet blir sløvning.

KVINNEFRIGJØRING OG SEX

Noe av det viktigste som er skjedd på venstresiden de siste årene er den nye kvinnebevegelsen. Spesielt bra er det at en ikke bare tar opp økonomisk diskriminering, men går rett op i senga og tar for seg kjønnsroller og seksuell undertrykkelse. Men i endel tilfeller ser det dessverre ut til at en velger løsninger som minner stygt om puritanisme.

Den undertrykkelsen av kvinner som idag foregår i seksuallivet, kan en tenke seg eliminert på to måter: en kan fjerne tendensene til undertrykkelse, eller en kan avskaffe seksuallivet. Et stykke på vei ser det ut til at deler av kvinnebevegelsen velger det andre alternativet: Jenter skal ikke prøve å se sexy ut, menn skal ikke gå rundt og glane på kvinner, generelt skal de ikke begjære kvinner, osv.

Det rette må være å gå den andre veien: Menn må kvitte seg med sin trang til å dominere kvinner, og det må bli like naturlig for kvinner å være seksuelt aktive, for eks når det gjelder å ta initiativ overfor det annet kjønn. Generelt trenger vi heller mer enn mindre drag av erotikk i kontakten mellom kjønnene. Den ellers suspekke rocksangeren Alice Cooper har formulert dette bra: "Mann

og kvinne bør være seksualobjekter for hverandre".

PORNOGRAFI:

Bølgen av tvilsom spekulasjons porno har fått mange til å innta en avvisende holdning til porno/erotisk kunst i sin alminnelighet. Men dermed dømmer man en genre ut fra de verste utslagene. Det man må til livs er dårlig kvalitet, kvinneundertrykkelse og spekulasjon i seksuelle tvangsforestillinger, (ex porno med 10 år gamle jenter, dyr etc.) I utgangspunktet er porno/erotisk kunst bra. Det er ønskelig at ulike sider av seksuallivet brettes ut for folk. Mange mennesker kan trenge porno for å stimulere et sex-liv som er i ferd med å stagnere, få tips om nye varianter osv. Dessuten bør en unne de mange ensomme i dette samfunnet nå å se på mens de onanerer.

Det finnes enkelte gode eksempler på porno, for eks. Bjørneboes "Uten en tråd". Det burde være en oppgave for progressive kunstnere å lage god porno/erotisk kunst til lave priser, og kanskje utkonkurrere spekulantene. (Evt. varefakta/kvalitetskontroll).

Blant ungdom her i landet gjennomføres det temmelig mange samleier, men ofte mangler det mye på at seksuallivet kan kalles "fritt". Det gamle kjønnsrollemønsteret

(Fortsettelse på bunnen av neste side)

GRAND OPENING OF THE GREAT INTERCONTINENTAL FUCK-IN and ORGY-RIOT

WILHELM REICH

Det er blitt en klisje at store personligheter blir fordømt av sin samtid, men sjelden har fordømmelsen vært mere massiv enn overfor Wilhelm Reich, østerrikeren som blei ekskludert av Kommunistpartiet i Tyskland og av den psykoanalytiske forening, som fikk sine bøker brent av tyske nazister og amerikanske kapitalister, som blei jågd fra Østerrike, Tyskland, Danmark, Sverige og Norge for å ende sitt liv i et fengsel i USA.

Hans ettermæle vil alltid være uløselig knytta sammen med det arbeidet han utførte med å finne fram til grunnlaget for et sunt kjønnsliv såvel på det sosiale som på det personlige plan. Som nær medarbeider av Freud i Wien opplevet han den borgerlige kjønnsmoralens ødeleggende virkning på utallige mennesker som søkte hjelp hos ham. Under sitt arbeide i revolusjonære masseorganisasjoner merket han også virkningen av et forkrøpla kjønnsliv på folkets ledere. Han så det derfor som en plikt å åpne sentraler for seksuell opplysning, der folk kunne få råd og hjelp i kjønns- og samlivsspørsmål. Etterhvert kom han til den overbevisning at tilfredsstillelsen av de seksuelle behov må stå sentralt i kampen for sosiale reformer. Mennesker med fordreid kjønnsliv utvikler holdninger som virker ødeleggende såvel på dem sjøl som på andre mennesker de kommer i kontakt med.

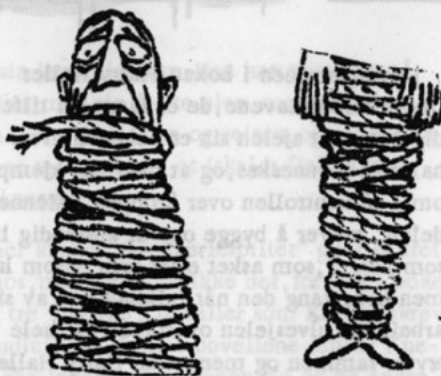

I denne perioden utvikla Reich den psykoanalytiske teori videre, gjennom sin "Karakteranalyse", som idag blir regna som et av de viktigste skrifter på dette området. Men hans teorier om betydningen av orgasmen for menneskets sjelelige, sosiale og fysiske sunnhet vakte anstøt også innafor den psykoanalytiske rørsle. (Hvem sier at psykiatere er så fordømt frigjorte?) Og når han forsøkte å få det østerrikske kommunistpartiet til å ta opp krava om seksuell frihet fikk han enorm tilslutning fra ungdomsforbundet og like massiv motstand fra sentralkomiteen.

I 1930 flytta Reich fra Wien til Berlin, og videreførte sitt seksuelle masseopplysningsarbeide (SEXPOL) der, under stadig voksende motstand fra det tyske kommunistpartiet. Etter Hitlers maktovertagelse flykta han til Skandinavia, og oppholdt seg i noen år i Danmark og andre land før han i 1936 kom til Norge for å forelese ved universitetet. Han var nå blitt ekskludert av den internasjonale psykoanalytiske forening, men hadde fått tilbud om å bli medlem igjen gjennom den skandinaviske seksjon, et tilbud han av slo med takk.

De tre åra i Oslo fra 1936 til 1939 var fruktbare år for Reich, han vendte seg fra det sosiale og revolusjonære arbeidet, blant annet ut fra en djup desillusjonering i forholdet til de kommunistiske lederne (han var blitt ekskludert av kommunistpartiet like før han forlot Tyskland, nazistene hadde også forbudt bøkene hans), han fikk mange venner og nære medarbeidere har, og hans forskning

i de biologiske seksualfunksjonene nådde et avgjørende punkt da han oppdaget først de energiladede bionene og deretter den kosmiske energien de er ladet med - orgon.

Samtidig med at denne forskning - der spenningene i legemet blei målt ved hjelp av elektriske apparater - opplevde Reich en enestående hetskampanje fra en nærmest samlet norsk presse mot "orgasmeprofeten på universiteter". Denne orgien av hat har sikkert gjort det lettere for ham å akseptere et tilbud om å komme til USA for å forelese i 1939, og de nærmeste åra brukte han til å opprette Orgon-instituttet først i New York og deretter på en større landeiendom i staten Maine.

Orgonenergien blei samla opp i en orgonkasse, og Reich hadde gode resultater å vise til når det gjaldt forbedring av sjukelige tilstander gjennom orgonbehandling. I samband med disse resultatene utviklet Reich en oppfatning av sjukdom som uttrykk for generell svekkelse av legemet, en svikt i energisirkulasjonene som gjorde organene ute av stand til å motstå infeksjoner og andre angrep. Nær sagt enhver sjukelig tilstand viste kraftig bedring etter behandling i orgonkassa. Disse nyhetene blei ikke godt mottatt av etablerte medisiner som beskyldte Reich for kvakksalveri.

Orgonteorien vakte hissige motstand fra etablerte medisinske retninger, og blei betegna som svindel, kvakksalveri osv. Bedre blei det ikke når Reich oppfant et apparat som kunne dirigere orgonstråling i atmosfæren og påvirke været. Et eksperiment han gjorde med radioaktivt uran førte til oppdagelse av en ny form for orgonstråling, den såkalte DOR, dødelig orgon energi, som blant annet oppstår etter en kjernefysisk eksplosjon, og som Reich mente hadde skylda for utvikling av ørkenområder. Hos sine pasienter mente han at mange sjukdommer hadde sammenheng med utviklinga av DOR i legemet.

Forskningen i Orgonenergiens egenskaper fortsatte, Reich påviste at denne energien ikke bare finnes i menneskelegemet, men også i sollyset i alle organiske substanser og i luften omkring oss. Energien kan ses som et blått lysskjær i et ellers mørkt rom, og er ikke identisk med vanlig elektrisitet eller magnetisme, selv om den på mange måter er lik disse. Orgonenergien er det samme

som det Vitale Prinsipp, nerveenergien, prana, som mystikere av alle slag har skildret. Til motsetning fra disse nærmet materialisten Reich seg sitt studium fra et strengt vitenskapelig utgangspunkt, hans eksperimenter er offentliggjort i detalj, og de viktigste av dem er blitt gjort etter ikke bare av Reich sjøl men også av andre forskere.

De siste årene i Reichs liv var prega av en voldsom paranoia, han mente seg forfulgt av såvel stalinister og amerikanske regjeringssagenter som ikke-jordiske makter. Folk som besøkte ham fikk være med på å jage vekk flygende tallerkner ved hjelp av orgonstråling.

Til sist blei det den amerikanske regjeringa som knekte ham, han blei dømt til fengsel for å ha solgt orgonkasser til sine elever - retten fant at orgonene ikke eksisterte. Sjøl forsøkte han ikke å forsvare sine teorier for dommeren og lekfolkene, han mente at de ikke kunne vurdere hans forskning.

Den 3. november 1957 døde Wilhelm Reich i fengselet som en knekt mann, og skriftene hans blei brent offentlig så seint som i 1960.

De siste åra har vi opplevd en Reich-renaissance, som i Norge har gitt seg utslag i ei bok av hans medarbeider Ola Raknes ("Wilhelm Reich and Orgonomy", fins også på dansk), filmen "WR-organismens mysterier", Paxboka "Orgasmens funksjon" og indirekte også "Familie, seksualitet og samfunn" av Erik Grønseth. Utdrag av Reichs skrifter har også vært trykt i "Kontrast" og "Vardøger".

Seinere nr. av GA vil drøfte Reichs teorier mere inngående.

Fortsettelse: "sex & frigjøring".

er ennå dominerende. Gutter føler seg utfor fordi de ikke fyller "erobrer-rollen", jenter har manglende evne til seksuelle opplevelser, pga oppdragelse eller selvopptatte partnere. I det hele tatt er det ofte for lite åpenhet, fantasi og humor i seksuallivet; det er ikke noe en snakker om, men utøves i taust gravalvor under dyna.

Det mangler også fremdeles mye når det gjelder toleransen overfor en minoritet som de homofile. ☆ ER. (DEBATT? - red.)

hermann

Sammen med Goodman, Tolkien, Marcuse og Reich hører tyskeren Herman Hesse til de mest leste forfattere i sub-kulturen verden over. Noe som igrunnen er litt av et paradoks. Hesse skriver ikke om revolusjon som Goodman og Marcuse, er ikke enkel som Tolkien. Han er utpreget intellektuell skildrer sjelden hverdagsmenneskets kår; idealet hans er en merkelig kryssning mellom en kinesisk vismann, Nietzsches overmenneske og en middelaldersk alkemist og stjernetyder.

Hesses første bok er preget av Freuds psykoanalyse, Gandhis satyagraha og Nietzsches individualisme - en blanding som gjorde Hesse uhyre upopulær under 1ste verdenskrig; en tid da det var god tone i Tyskland å skrive hyldningsdikt til keiseren & fedrelandet. Noe Hesse selvfølgelig ikke gjorde, han skrev flere essay og noveller som oppfordret kunstnerne til å trekke seg tilbake fra politikken for å sørge for at den skapende ånd og kraft ble holdt i live i krisetidene.

I romanene fra denne tiden finner vi likesledes mange hyldester til dem som "dropper ut" av samfunnet, landstrykere, bohemer o.a., selv om det kanskje er mors/identifiseringsproblemer og brytningen mellom nytelse og askese som er det viktigste i disse tidlige verkene, f.eks. "Knulp" fra 1919. Hesse hadde naturlig nok vanskeligheter med å få publisert artikler og bøker på denne tiden.

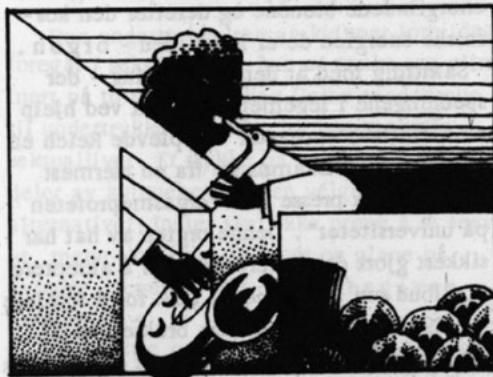
Etterhvert ble Hesse svært opptatt av indisk og kinesisk religion og filosofi, og bøkene hans ble sterkt preget av dette. Særlig tydelig vises de østlige tankene i den nesten buddhistiske romanen "Siddharta" som forteller om Brahma-sønnen som forkaster alle lærere og guruer fordi man bare kan finne Nirvana alene.

"STEPPEULVEN"

Hesse skrev romanen "Steppeulven" i 1927 under påvirkning av inntrykk fra den første verdenskrig og frykten for en ny. Derfor er boken delvis en oppfordring til den tyske intelligensiaen om å ikke la seg bli grepet av krigshysteriet, men den er også noe mer; Hesse viser for første gang en slags "vei" ut av uføret, karakteristisk nok ved hjelp av kinesisk mystikk.

Hovedpersonen i boken, Harry Haller (merk forbokstavene, de er langt fra tilfældige), tror at sjelen sin er halvt en ulv, halvt et menneske, og at hver del kjemper om å få kontrollen over kroppen. "Menneskedelen" prøver å bygge opp et anstendig liv som borger, som asket eller som ensom lærer, men hver gang den når fullendelsen av sitt arbeid får ulvesjelen overtaket, det hele bryter sammen og mennesket Harry Haller må finne en ny verdi å arbeide for. Boken skildrer et av sammenbruddene.

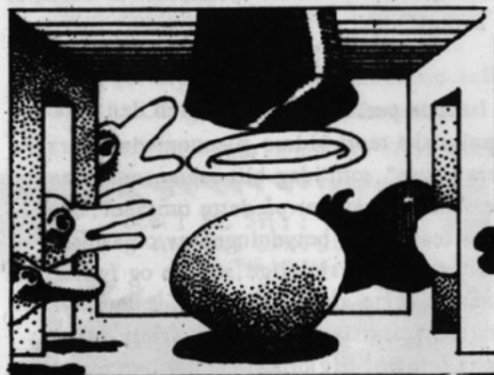
Haller har lenge levet som eremitt på sitt loftstomt, studert Goethe, Nietzsche, Novalis o.a., men finner ikke lenger noen mening med livet, bare i musikken kan han av og til finne ro! "Det hadde vært ved en konsert, og en herlig gammel musikk ble spillet; da var pludselig - mellom to takter - døren til det hinsidige gået opp - jeg var fløyet opp til himlen og hadde set Gud ved sit arbejde..."

Men i motsetning til tidligere kriser får han denne gang hjelp. Han får stukket i hendene en "Traktat om steppeulven. Ikke for alle. Kun for forrykte" som påpeker at sjelen ikke er delt i to, men i uendelig mange deler, og at man ikke må undertrykke en del til fordel for en annen, men la "de tusen blomster blomstre". Dette forstår Haller, men han makter ikke å endre sine tankebaner. Etter en akutt mental krise, utløst av et besøk hos en nasjonalistisk professor, går Haller på en bar for å drikke seg full, men treffer Hermine som lærer ham det verdslige liv å kjenne. Av Maria, en veninde av Hermine, lærer han kjærlighet, av jazzmusikeren Pablo får han narkotiske stoffer.

Det utsvevende liv er i lengden ikke tilfredsstillende for Haller, det tjener bare som en slags bedøvelse og hjelper ham til å samle seg. Perioden avsluttes ved sitt klimaks, et stort ball. Etter ballen lar Pablo Haller se et "magisk teater". Dette teateret er en slags analyse av Haller. I en hallusinasjon opplever pasifisten Haller gleden ved å drepe, i en annen opptre Pablo som en slags guru for Haller. Pablo spiller et merkelig, symbolmettet spill med Hallers personlighet. Sjelen fremstilles som et sjakkspill der de enkelte sjelsevner og karaktertrekk er brikker. Ved å kombinere brikkene lager Pablo forskjellige bilder av Hallers sjel.

Senere har Haller et møte med Mozart som viser ham hva målet er: å kunne le av livet, vite hva livet ikke er, å slutte å identifisere seg med noe en har kunnskap om. Dette kan man oppnå ved kunstinnlevelse og meditasjon. (Denne tilstanden har Hesse hentet fra Zen-buddhismen der den kalles Bodhi, oppvåkning el. forklarelse. Dette rører ved selve erkjennelsesteorien til Hesse. I og med at man ikke skal identifisere seg med noe en har kunnskap om, det være seg guruer, filmstjerner eller steppeulver, kan man ikke erkjenne noe utenom seg selv. For å si det med Lao-tse: "Ingen lære som kan læres videre ved hjelp av ord, forteller deg noe om det evige alt". Klarer man likevel å lære "noe om det evige alt", har man nådd langt, for over og hinsides oppvåkningen er wu-shih, intet spesielt, som er noenlunde identisk med Nirvana.)

Fordi Haller nå har kunnskap om hva målet er, blir han i stand til å utholde livets prøvelser. "Steppeulven" slutter i optimisme over at det hinsides livet finnes en uforgjengelig verden. I bokens siste setning sier Haller: "Mozart ventet på meg".

Sven Lindqvist har vist hvor Hesse har fått inspirasjonen fra: en fortelling fra Tang-dynastiets (618-906) Kina. Denne "Myten om Wu Tao-tze" handler om den gamle vismann og maler Wu Tao-tzu som nettopp har gjort ferdig et bilde. Det forestiller et tempel. Wu Tao-tzu står lenge foran det og grunner. Han klapper hendene sammen, går inn gjennom tempelets port og er borte. Harry Haller vil akkurat det samme: ved hjelp av kunsten å komme opp i en annen sfære. Dette representerer forsvinningen på sitt mest abstrakte nivå hos Hesse. Den er fjernet fra enhver samfunnsmessig sammenheng, mennesket skal trekke seg tilbake til sin kinesiske hage og ikke bry seg med de dødlige gjerninger.

"GLASSPERLESPILLET"

Boken Hesse fikk Nobelprisen i litteratur for, "Glassperlespillet", fører leseren 400 år frem i tiden til en verden som fremdeles herjes av krig og uvennskap, men hvor det finnes såkalte "åndelige provinser", fredelige avkrokar der innbyggerne beskjeftiger seg med kunst, vitenskap og meditasjon. Det er verdens "Harry Hallere" som lever i en

hesse

tilstand av lutter åndelighet og ro. Man studerer døde språks grammatikk, sammenheng- en mellom Bachs musikk og Goethes dikt- ning, og musiserer. Man nyter og foredler forgangne tiders kunst, men skaper intet nytt. Den høyeste form for åndelig utfoldelse er Glassperlespillet, et spill som gjennom år- hundredene har utviklet seg fra en enkel lek for matematikkstudenter til et komplisert og dypsindig spill. Hver brikk, eller tegn, representerer et abstrakt begrep, formet som en matematisk setning. Musikk, litteratur, filosofi og malerkunst, alt er fanget i fysisk/ matematiske formler som kan spilles ut mot hverandre, forenes eller brytes.

I en av disse "åndelige provinsene", Kasta- lien, er det etablert et hierarki, som ikke er ulikt en religiøs orden. Det høyeste organ i dette systemet er ordensledelsen som er satt sammen av representanter, mestere, fra de ulike vitenskaper og kunstarter. Det mest ettertraktede embedet i ordensledelsen er Glassperlespillmesterens, Magister Ludis. "Glassperlespillet" forteller om en spille- mesters liv.

Denne spillemesteren, Josef Knecht, følger vi helt fra skoletiden. Han er suksessrik på alle områder og glir i den første tiden per- fekt inn i hierarkiet. Han blir den beste Magister Ludi ordenen noengang har hatt.

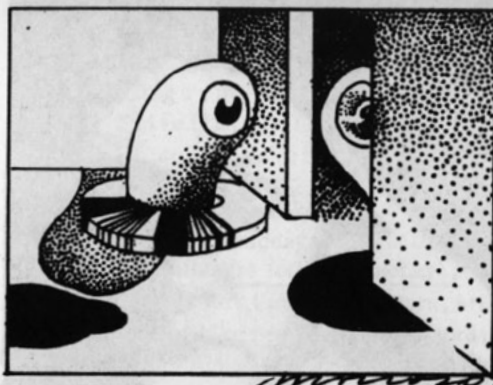
Men i motsetning til sine forgjengere, har han studert politikk og historie, fag som i Kastalien blir ansett for mindreverdige. Der- for ser han at Kastalien ikke kan eksistere evig i sin sneversynte åndelighet, og han merker allerede undergangstegn. Knecht ut- arbeider et skriv til ordensledelsen der han påviser dekadensen i det kastalianske sam- funnet og gjør oppmerksom på at han anser seg løst fra sitt embede. Deretter overleverer han sine ordensinsignis, og forlater Kastalien.

Han har gitt opp å forsøke å forandre Kasta- lien innenfra, og han ser det som "åndsmen- neskets" plikt å hjelpe andre ved å gi av sin viten. Kastalien administrerer riktignok land- ets skolevesen, men stiller ingen spørsmål om hva utdanningen skal tjene til. Knecht vil gi viten for å forandre samfunnet, ikke for å bevare. Men Knecht dør idet han skal begyn-

ne sin lærergjerning. Han har reist opp på fjellet med sin første elev, men svekkes av den tynne fjellluften og reisen, og mens han tar et morgenbad i et iskaldt fjellvann, drukner han.

Her kunne "Glassperlespillet" godt sluttet- i kaos, men den gjør ikke det, for bak i boken står tre "livsløp", noveller som Knecht skrev i studietiden. I disse novellene tenker Knecht seg levende i en annen tid og på andre steder. De gir bilder på andre utganger på Knechts enn den "virkelige". Livsløpene gir Hesse en "mulighet til fullendelse". Han leg- ger fullførelsen av romanen i leserens hender. Gjorde Josef Knecht det riktige? Burde han søke en frelse for seg selv, burde han "tjene folket" som regnmaker, lege og vismann for en stamme, burde han trekke seg tilbake som vismann som folk kan oppsøke hvis de ønsker, en luksusgjenstand man kan ta frem når man vil?

Det inntrykket en sitter igjen med er at Hesse ikke lenger mener at kunstnere og intellektuelle skal lukke seg inn i seg selv, søke Nirvana gjennom total kunstinnelevelse, men at de skal arbeide aktivt for å skape øyer av opplysning i et ondt samfunn.

Dette er i grunnen overraskende, om man ser på romaner som "Siddharta" og "Steppe- ulven" som er ekstremt individualistiske. En av grunnene til dette omslaget er sikkert den 2. verdenskrig, som begynte omtrent samtidig med at Hesse tok til å skrive "Glassperlespillet", og som viste at mennes- ket må gjøre mer for å motstå det onde enn å klappe sammen som en annen musling.

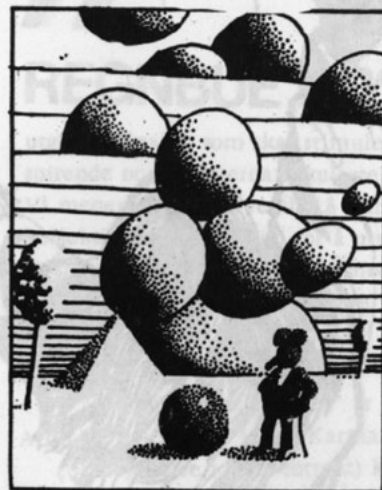
Hesse mener riktignok fremdeles at man skal "droppe ut", men for å skape noe nytt. Wu Tao-tzu lagde sitt eget bilde som han gikk inn i, han flyktet ikke passivt inn i andres, lik Harry Haller.

Det er heller ikke lenger snakk om Nir- vana, i et dikt som Josef Knecht skrev heter det:

Vi skulle skritte muntert gjennom alle rom, og ikke lage ett av dem til hjem, for verdensånden snevrer ikke inn, men vider ut og løfter oss fra trinn til trinn. Er vi blitt husvante, fortrolige i en av livets sirkler, da trues vi

av slapphet. Bare den som ennå ser det neste oppbrudd, redder seg fra vanens vanmækt.

Hesse har her forlatt de esoteriske drømmer og utviklet en nesten motkulturell filosofi. "Radagast".

BOKLISTE:

Litt tekstreklame i folkets tjeneste:

HESSE PÅ NORSK:

Steppeulven (Gyldendal), kr. 33, 50
Glassperlespillet (Gyldendal), kr. 57, 50
Demian, historien om Emil Sinclairs ungdom, (Brun)
Alene (dikt i utvalg), oversatt av André Bjerke. (Aschehoug)

De norske oversettelsene er dyre, innbundne utgaver og kan fås i biblioteker.

HESSE PÅ ENGELSK:

Demian (Panther)
Knulp (Cape)
Narziss und Goldmund (Penguin)
Glass Bead Game (Glassperlespillet) (Penguin)
Rosshalde (Pan Books)
Steppenwolf (Penguin)

Prisen på de engelske er ca. 10kr. (unntatt Knulp, ca. 20 kr.)
De fås fra Narvesens litteraturtjeneste, post- boks 6125 - Etterstad, Oslo 6.

HESSE PÅ DANSK:

Rosshalde
Demian
Steppeulven
Peter Cumenzind
Knulp
Sol og måne (Narziss und Goldmund)

Prisen på de danske er 15-20 kr.
De fås i oppkrav fra Tanum/Cammermeyer, Karl Johans gate 41/43, Oslo 1.
[Tanum har også Penguinbøkene (engelsk).]

OKKULTEUROPEISK KULTISME

(De to første artiklene sto i GA nr 1 og 2 1973, og fulgte utviklinga fra mysterie-samfunnene i Atlantis og Egypt opp til renesansen.)

del 3

En ny giv for okkultismen.

Etter at de hemmelige visdoms-samfunnene hadde fått stabilisert seg oppsto det nye samfunn som spredte de okkulte lærdommene til offentligheten. Det første av dem var Teosofisk Samfund som blei grunnlagt i New York i 1875 etter initiativ av Helena Petrovna Blavatsky. Hun hadde i mange år reist rundt i Tibet, og blant annet truffet to mystiske Mestere, som ga henne i oppdrag å danne T.S. Under deres veiledning skreiv hun sine store verker "Isis Avslørt" og "Den Hemmelige lære". Hovedtesen i disse verkene er at mennesket er et vesen i stadig utvikling mot det guddommelige.

De nye mysterie-samfunnene

Først på sekstenhundretallet dukka det opp i Tyskland ei rekke hefter som hylla den protestantiske reformasjonen, og gikk inn for en tilsvarende vitenskapelig reformasjon, et oppgjør med den aristoteliske tradisjonen. Heftene blei utgitt for å stamme fra det hemmelige samfunnet "brødrene av rosenkorset", som mestra alkjemi og astrologi og kunsten å holde all sjukdom borte, foruten at de herska over elementenes ånder.

Ifølge myten var denne ordenen blitt grunnlagt av en tysk adelsmann, Kristian Rosenkors, som hadde studerte mystikk og beslekta emner i Arabia i mange år, før han vendte tilbake til Tyskland og fant fire åndsfrender som han innviet i sine kunnskaper. Fra dette brorskapet oppsto så rosenkorsordenen. Kristian døde i en alder av 106 år, og blei gravlagt i et spesielt kapell, men stedet ble glømt. 120 år seinere blei grava oppdaga igjen, den inneholdt evigvarende lamper, hermetisk sang og ei rekke okkulte verker, bl.a. av Paracelsus.

I nær sammenheng med at rosenkorsordenen trådte fram for offentligheten må vi også se på frimureriet, som oppsto sist på sekstenhundretallet ved ei omorganisering av de gamle murerlaugene. Årsaken til at nettopp murerlaugene blei valgt, var at de, murerne som hadde oppført middelalderens katedraler var blitt innviet i det som kalles "de mindre mysterier".

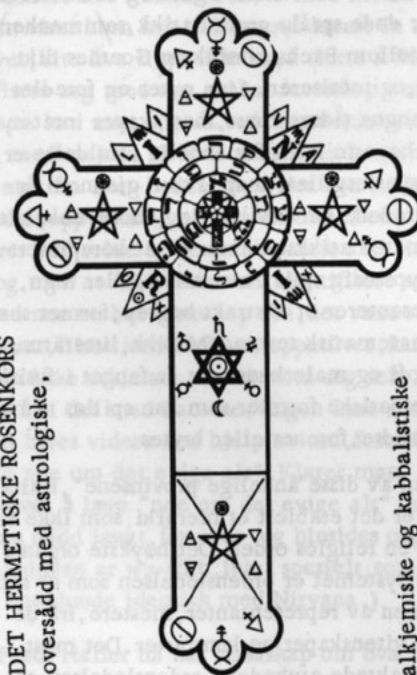
Frimureriet er et system, liksom alle andre mysterie-samfunn, der med lemmene gradvis instrueres i visse kosmiske prinsipper. Symbolliken tar sitt utgangspunkt i det store templet i Jerusalem som blei oppført for Kong Salomo under oppsyn av Hiram Abiff.

Helena Petrovna Blavatsky

Etter HPBs død blei TS delt i flere organisasjoner med tildels ulik målsetting. Rudolf Steiner var leder for den tyske seksjonen ved århundreskiftet, men han brøt ut av T. S. etter at Madame Blavatskys etterfølger Annie Besant hadde utropt en ung inder til "den nye Messias".

Steiner hadde lenge ment at TS var altfor sterkt prega av østlig filosofi, og i det nye "Antroposofisk Forbund" som han grunnla blei hovedpunktene i det teosofiske verdensbildet utdypa i samsvar med kristen mystikk, og Kristus som verdensfrelser blei satt i sentrum. Steiner hevda å ha oppnådd innvielse i Rosenkorsmysteriene allerede før han kom i kontakt med Teosofien. Antroposofien har hatt enorm innflytelse på europeisk åndsliv de siste 50 åra, og legger særlig vekt på å utforske de vitenskapelige konsekvensene av sin esoteriske kosmologi. Steiner har blant annet grunnlagt en egen arkitektur, nye undervisningsmetoder (Steinerskoler), biodynamisk jordbruk og på det politiske området den sosiale tregreininga.

DET HERMETISKE ROSENKORS
oversådd med astrologiske,

alkjemiske og kabbalistiske
symboler, brukes av ei rekke
mysterie-samfunn.

Gamle kunster nye lærere

I England dukka den kabbalistiske magien opp igjen i forrige århundre i "Det gyldne Daggrys Hermetiske Orden", som forresten henta inspirasjon blant annet fra franskmannen Eliphas Levy. Ordenen hadde mange kjente folk blant sine medlemmer, og oppretta templer i flere engelske byer og i Paris, foruten å få avlegger i USA. Den samla både menn og kvinner til kurser i magi og andre esoteriske emner, og til magiske ritualer av forskjellige slag. Da to av de tre stifterne falt fra oppsto det også her splittelser, en fraksjon blei ledet av forfatterne W.B. Yeats og en annen av den herykete eventyrer Aleister Crowley (som likte å kalle seg dyret 666). En annen utløper er "The Society of The Inner Light", grunnlagt av psykologen og forfatterinnen Dion Fortune.

Stor innflytelse på det intellektuelle miljøet i Europa har også armenieren G. I Gurdjieff hatt. Han grunnla et "Institutt for Harmonisk Utvikling" av mennesket der han ved hjelp av en krevende og anstrengende disiplin skulle lære folk å våkne til full bevissthet, i motsetning til den sløve tilstanden vi lever i det meste av tida. Blant hans elever var kjente kunstnere som Katherine Mansfield, Ouspenskij og andre elever av Gurdjieff har også levert viktige bidrag til å øke vår forståelse av vår egen plass i universet.

Dette var den historiske oversikten over europeisk okkultisme. Neste gang har jeg tenkt å avrunde hele serien med å drøfte emner som: okkultisme og LSD, er okkultisme reaksjonært, er okkultisme djevelsk osv. Send inn spørsmål og kommentarer.

Sagittarius.

Viktig bok for miljøbevisste sosialister

En økologisk likevekt kan aldri realiseres i et sentralistisk samfunn. Hvis rovdriften på ressursene og forurensningene av omgivelsene skal stoppes, må vi ikke bare oppløse den kapitalistiske samfunnsform. - Vi må også finne en form for sosialisme der individene blir gitt den fulle frihet, og dermed utvikler ansvar for sitt miljø. Undertrykkelsen av naturen opphører ikke før undertrykkelsen av menneskene opphører. Et frigjort samfunn vil også trenge en annen teknologi enn den kapitalistiske. En av de viktigste oppgavene på veien mot det nye samfunn blir å utvikle en ny teknologi som undertrykker hverken natur eller mennesker. Dette er noen av de synspunktene Murray Bookchin hevder i sin bok Økologi og revolusjon.

**Murray
Bookchin:**
**Økologi og
revolusjon**
pax
kr. 23,-

BOKUTSALGET JAAP VAN HUYSSMANDS MINDE

Åpent mand-fred 15-19, lørd 13-17.
Bokkatalag fås for 2 kr i frimerker. Bestillinger betales i postoppkrav, porto kommer i tillegg. Adresse: Hjelmsgt 3, Oslo 3.
Her er litt av utvalget:

Anarkistisk lesebok (red. av Strand / Aastorp) 23,-
Bookchin: Økologi & rev. 23,-
Knudsen: Den nye klassen 2,50
Mett: Kronstadt 1921 9,-
Laing: Familiens Politikk 18,50
Cooper: Familiens død 25,-
Krapotkin: Mutual Aid 25,-
Pariskommunen 1871 1,50
Walter: Hva vil anarkisterne? 2,50
Pettersen: Kommunismens kjettere 5,-
Steiner: Frihetens filosofi 23,-
Kollontaj: Arbetaroppositionen 7,50
Slettemark: Nixon Headcatalogue 20,-
Marcussen: Helbredende urter - kr 13,-
Arman: Jord & Brød kr. 18,-
Oppskrifter på naturlig mat kr 8,50

JENS BJØRNEBOE:
Den onde hyrde kr.25
Jonas kr.21
For hanen galler kr.23
Politi og anarki kr.30
Norge, mitt Norge kr.17,50
Tilfellet Torgersen kr.19
Vi som elsket Amerika kr.23

Bojer: Fiskene forsvinner 15,-
Henri: Ved middagstider inatt 3,50
Diktheft fra forlaget for flere:
Stein Grønli, Bjørn Christensen, Arild Nyquist, Christian Brym, Odd Hordvin, Kjell Sandvik, kr 3 pr stk
Jo Gjerstad: Exhibition IV 6,-
Aviser:
Dikt og datt kr.2
Magasinforsk kr.2
Folkebladet kr.2
Plater:
Joe Hill på svenska 37,50
Träd, Gräs och Stenar 35,-

PARANOIA SETTERI

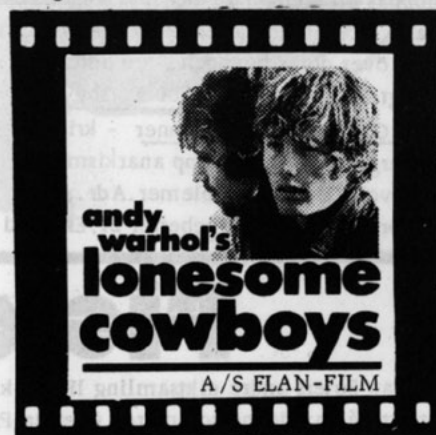
spesialisten på undergrunnslyrikk og ikkekommersielle trykksaker. Vi setter Gateavisa, Oktober, Folkebladet, og mange andre trykksaker. Rimelige priser for hyggelige folk. Paranoia setteri, Hjelmsgt 3 Oslo 3.

REGNBUE TRYKK

utgir trykksaker som skal stimulere den spirende norske alternativkulturen. Vi mener det er nødvendig å starte kollektiver i by og bygd for å utvikle livsmønstre i pakt med de økologiske krava. Følgende hefter foreligger:

Murray Bookchin: "Økologi og revolusjonæf tenkning" kr 3,-
--- "Marxismens elendighet" kr 4,-
Arne W. Isachsen: "Istant Karma" (økotegneserie i stort format) kr 3,50
"Antimasse" (ABC for kollektiver) 1,50
"Lenore Goldberg og hennes skreppescommandos" (CRUMB-tegneserie) 1,50
Tidskriftet "VANNBÆREREN" er i løypa. Bestill fra:
REGNBUE TRYKK, boks 13, 9155 KARLSØY
Postgiro 2 20 39 66.

tegneseriefrenten

Tegneseriefrentens formål er å bevisstgjøre, frigjøre & more sjelene ved hjelp av tegneseriemediet.

Foreløpig består virksomheten i å distribuere alternativtegneserier. Av norske serier er utvalget ennå lite, men langsomt økende (vi vil gjerne ha kontakt med folk som pusler med egne serier, for eks. med tanke på å utgi flere norske hefter).

Vi har tatt inn et utvalg av det beste i "Head Comix", undergrunnstegneserier fra San Francisco. De dominerende skikkelser her er selvsagt Robert Crumb (mannen bak "Fritz the Cat" og de fleste seriene Gateavisa har trykt det siste året), og Gilbert Shelton, som har kreert "Frik-brødrene".

Bestillinger fra lista under sendes til Tegneseriefrenten, c/o Futurum Forlag, Hjelmsgt.3, Oslo 3.

Du betaler i postoppkrav ved mottakelsen. Porto kommer i tillegg.

NORSKE HEFTER:

"Mennesker eller Betong". (Arne Isachsen)
Om saneringsdemoner i Bergen. Kr. 1,50
"EEC - veien til Brussel". (Arne Isachsen)
Anti-EF-serier, utskjelt i Aftenposten. 1,50
"Revejakten" (Terje Nordberg) Eventyrlig serie.....32 sider Kr. 3,-
"Lenore Goldberg og hennes Skreppescom-

mandos". Oversatt Crumb om kvinnekamp. Kr. 1,50

ROBERT CRUMB:

Zap No. 0 Kr. 3,50
Zap No. 1 Kr. 3,50
Mr. Natural 1 Kr. 4,-
Mr. Natural 2 Kr. 4,-
Despair Kr. 4,-
Uneda Kr. 4,-
Big Ass Comics 1 Kr. 4,-
Big Ass Comics 2 Kr. 4,-
Home Grown Funnies Kr. 4,-
The Peoples Comics Kr. 4,-

BERT SHELTON:

Freak Brothers 1 Kr. 4,50
Freak Brothers 2 Kr. 4,50

Forøvrig kan en nå få en bok med det beste av Crumbs eldre produkter i de store utvalgene til Narvesen: "Head Comix". God, men ganske dyr (24,25 kr)

BLA'ER etc.

MAGASINFROSK, box 722, Holtan, Horten
Mag. frosk nr. 9 er sluppet løs, med artikler om "Et spill om Horten", Hans Jæger og Jerry Lee Lewis - the king of rock. Dessuten en rekke diktliggende bidrag og et nytt avsnitt i den dramatiske tegneserieberetningen om Røde Williams kamp mot saneringsframstøt. Abonnement kr 10 til postgiro 35 17 56.

TUN - dikt & prosa fra Bergen. Blant annet Gunnar Staalesen, Jo Gjerstad.
Adresse: TUN, postboks 87, 5014 Bergen.

FRIT MIG, box 848, 1601 Fredrikstad.
ETT BLAD, c/o Sigurd Hasle, Løchenvn. 11b, Oslo 2.

MOTBOK, c/o Erik Blomberg, box 154, 4801 Arendal.

PANTHA REI, c/o Leif Biberg Kristensen, Lagmannsgt. 14, 3900 Porsgrunn.

DIKT & DATT, Akersgt 73a, Oslo 1

FORLAGET FOR FLERE, c/o Brym, Sofiesgt. 67, Oslo 3.

FORLAGET FRUSTRA, Box 138, Blindern, Oslo 3

The GURU Papers har som motto:
"SPRANG DEN FORBANNADE KULTURELITEN" og gis ut på tre steder i Sverige samtidig (desentralisering ...) En av adressene er: c/o Bruno Oijer, Eriksgt. 15
Uppsala - Sverige 752 28

VÅRDKASE: dikt av femsvensker. "Vi hoppas att även andra ska föra lågan vidare ... genom de enskilda människorna inte över deras huvuden." en adresse er: Bengt Berg, Pl 3453, 68500 Torsby.

The Catonsville Roadrunner - kristen undergrunnsavis, tar opp anarkisme, ikkevold, U-landsproblemer. Adr.: 28, brundretts rd, manchester 21, England

KOM KOM!

KOMMUNIKASJON

Muldvarpkretsen er et forsøk på å forbedre kommunikasjonen mellom motkulturelle/alternative blader og aktiviteter rundt om.

Blant de som i større eller mindre grad er engasjert i "muldvarp-saka" er Magasinfrosk, Ett Blad, Frit Mig, Forlaget For Flere, Forlaget Frustra, Motbok, Gateavisa og Regnbuetrykk. (Adressene finnes under "BLA'ER" på denne side).

I høst vil det etter all sannsynlighet bli arrangert en muldvarp-kveld på Høvik ødden, med musikk, lyrikk og kanskje teater.

Muldvarp-kretsen er ennå i sin vorden, tida vil vise hvilken vei det hele vil ta. Kontakt kan for eks. oppnås ved å skrive til Magasinfrosk (boks 722, Holtan, Horten) som har påtatt seg å trykke opp et kontaktblad med tid og stunder...

Spor Bibliotekene etter muldvarptrykksaker

Mange av bibliotekene rundt om er interessert i å ta inn alternative blader og dikt-hefter - ihvertfall om noen spør dem. Hjelp gjerne til med adresser.

militærnekttere

Folkereising mot Krig (som gir ut bladet "IKKEVOLD") gir deg all den hjelp du trenger hvis du nekter på ikkevoldelig grunnlag. Adressa er: Kr. Augusts gate 19, Oslo 1
Politiske nekttere bør kontakte Informasjonssentret for Politiske Militærnekttere, boks 2848, Elgeseter, Trondheim 7001.

POPULISTISKE ARBEIDSGRUPPER

Populistiske Arbeidsgrupper, Marken 3, 5000 Bergen, utgir "PAG-bladet" og flere gode artikkelsamlinger

NYFEMINISTENE

Adr.: Uranienborgv. 11 Oslo 3

KVINNEFRONTEN

Adr.: Uranienborgv. 11 Oslo 3

Anarkister

Sist påske møttes utsendinger fra 15 grupper av anarkister og frihetlige sosialister til landsmøte i Trondheim. Den viktigste saken var arbeidet med å lage en landsomfattende organisasjon av lokalgrupper. Fram til neste årsmøte diskuteres det i lokalgruppene hvilken form denne organisasjonen bør ha.

Folkebladet skal fungere som felles eksternt organ for anarkister/frihetlige sosialister, og det arbeides for å sikre regelmessig utgivelse av bladet, og et effektivt salgsnett.

Bokutsalget Jaap van Huysmands Minde står for distribusjon av bøker, pamfletter etc. til lokalgrupper landet over.

Interesserte grupper og enkeltpersoner kan ta kontakt med Frihetlige Sosialister i Trondheim, Box 1361, 7001 Trondheim.

Folkebladet og anarkister i Oslo holder til i Hjelmsgt. 3, Oslo 3.

Fiskene forsvinner

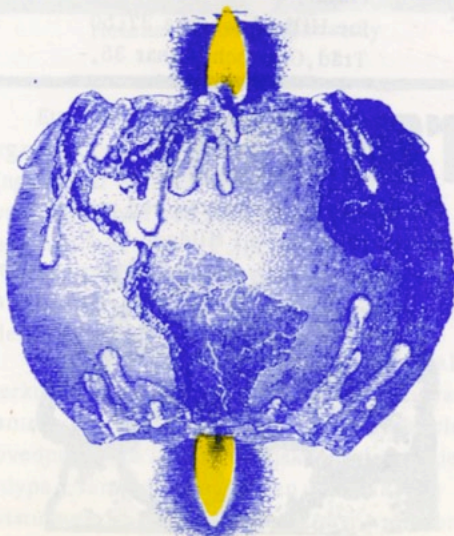
Jan Bojers andre diktsamling ligger klar, utgitt på Pax denne sommeren i serien PAX-LYRIKK. - Boka er et sterkt løp og åpner på tittelbladet med:

"tankenes planet
trenger en atmosfære
av følelse.
fornuften forsøker
desperat å drepe
lufta omkring oss
beina trenger jorda
og hue himlen
være eller ikke?"

Boka kan stå som et forsøk på både å la dikt og illustrasjoner gå i ett og utgjøre et hele, og å la de samme dikt og skisser stå sterkt hver for seg.

Ende saker har Bojer publisert før, som "Revolusjon er å bake brød" og oversettelsen av Lennons "Power to the people" ("Makta til folket").

Boka er delt i kapitler henholdsvis: Psykedeliske eksplosjoner, mystiske grublerier, øko-poesi og til sist jordliv. Headingene skulle vise hva for dikt Bojer jobber med for

tiden.

Diktet Rive+Bygge er etter min mening et av de beste. Her heter det bl.a.: VI HAR INTET ANNET Å TAPE/ENN VÅR INDOKTRINERING (dette er vel egentlig en omskriving av "VI har intet annet å tape enn våre lenker"), og til sist "SANNHETEN HAR KATASTROFALE VIRKNINGER/PÅ VÅRT VERDENSBILOD. Og vi kan si: Boka til Bojer

hjelper virkelig til å dra ned lass fra vår verdensbildemur, hallisinasjonene skal i stykker etc.

Jag skal ikke ta opp dette med kvalitet og ikke kvalitet, har ikke noe med det, og det har vel ingen - men likevel: 1) samlinga til Bojer sittet spikra som med to-toms kraftige dikt og 2) står seg godt på det.

Einar Økland har skrevet et dikt "Litteraturbussen", der bussen står hjelpeløst drivkrafttom ute i Norges litterære ørken og ødeland, sand alle vegne. Økland nevner hele den nyere gjeng forfattere som prøver å hjelpe bussen igang: "Jan Bojer gir bussen er røyk, og overlet resten til hjernegeriljan/da går det bra".

OG DET GÅR BRA, boka anbefales.

"... kjemper oss fram mot en morgen der sola kan la oss forstå at ingen dag varer evig og at evigheten er nå".

Jon S.J.

Fiskene Forsvinner
Pax Forlag-1973
62 sider, pris kr. 15

GATEØVISA

Kjøp tidligere nummere
på www.Gateavisa.no